

ועדה לפיגור אלימות

י"ז כסלו, תשפ"ה
18 דצמבר, 2024
סימוכין: 2024-103-1115

הוועדה לקידום פעמדי האישה
ושיוויון מגדרי

דוח משיבה מספר 1 של הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי
וישיבה מספר 3 של הוועדה למיגור אלימות
שהתקיימו ביום שלישי כ"ה בחשוון תשפ"ה (26.11.24)

השתתפו:	מר אדיר שוורץ	סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר ועדת מיגור אלימות
	גב' לורה ורטון	חברת הנהלה ויו"ר קידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה (מ"מ שמואל מרציאנו, חבר הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי)
	מר יוסף חיים מועלם	חבר הנהלה
	מר יונתן פלג	חבר הנהלה (מ"מ יעל ביטון דה-נגה, חברת הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי)
	גב' רונית אחדות חודז'ייב	חברת הנהלה
	מר אלדד רבינוביץ	חבר מועצה
	גב' מוריה אברהם	מנהלת תוכנית ביטחון קהילתי (מ"מ אווה שמש, חברת הוועדה למיגור אלימות)
לא השתתפו:	מר יצחק מאיר ברים	משנה לראש העיר (הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי)
	גב' מרים סלע	חברת הנהלה (הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי)
	מר יהודה פרוידגר	חבר הנהלה (הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי)
	מר איציק לארי	מנכ"ל העירייה (חבר הוועדה למיגור אלימות)
	מר אריק וירצבורגר	ראש מינהל חינוך (חבר הוועדה למיגור אלימות)
	גב' יעל גבאי	מנהלת אגף הרווחה (חברת הוועדה למיגור אלימות)
	מר עוזי חן	מנהל אגף חירום וביטחון (חבר הוועדה למיגור אלימות)
	מר אילן ששון	מנהל האגף האכיפה ושיטור עירוני (חבר הוועדה למיגור אלימות)
	מר דותן גרליק	נציג השר לביטחון לאומי (חבר הוועדה למיגור אלימות)
	מר מאיר מלכה	יועץ לענייני אזרחים ותיקים בעירייה (חבר הוועדה למיגור אלימות)
נכחו:	מר יוחנן ויצמן	חבר הנהלה
	גב' אורלי בן אהרון	יועצת רה"ע לקידום מעמד האישה
	גב' ציפי לוי	מנהלת היחידה לאלימות במשפחה, אגף רווחה
	גב' חני כהן	מנהלת אזור דרום, חטיבה לקידום נוער
	גב' רון מאיר	עוזרת סגן ראש העיר, אדיר שוורץ, יו"ר הוועדה
	גב' גזית חרות	עוזרת סגן ראש העיר, אדיר שוורץ, יו"ר הוועדה
	עו"ד דן בן טל	ראש צוות בכיר ליעוץ לאגפים
	רפ"ק מריה גרה	קצינת נפגעי עבירה ומשפחה

הוועדה לקידום פעמדי האישה ושיוויון מגדרי

Committee for the Advancement of Women and Gender Equality | لجنة النهوض بمكانة المرأة

פ"ק: 02-6297153 | טל: 02-6295723 | פ"ק: 02-6297153

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לפיגור אלימות

הוועדה לקידום מעמד האישה
ושיוויון מגדרי

מנכ"לית עמותת 'לדעת לבחור נכון'
מנכ"לית המטה למאבק בסחר נשים וזנות
יו"ר פורום מקדמים שיוויון מגדרי
מנהלת ארגון 'התצפית הישראלית על רצח נשים'
עמיתה בכירה במכון קיברשטיין ומומחית לפילנתרופיה בעדשה מגדרית
נציגת יוזמת 'קווים אדומים'
נציגת מכון ון-ליר

גבי דינה שלו
גבי מוריה רודל סילפן
גבי מורן שמאילוף
גבי שלמה וייל
גבי חמוטל גורי
גבי פנינה פויפר
גבי הדס בן אליהו

מזכיר הוועדה: ישראל בלנקו

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. דברי פתיחה

א. גבי לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי
גבי ורטון פתחה את הישיבה תוך שציינה את חשיבותה במסגרת חודש המאבק באלימות כלפי נשים.
בנוסף, הביעה את תודתה לשותפה לישיבה, סגן ראש העיר, אדיר שוורץ.

ב. מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה למיגור האלימות
מר שוורץ בירך את הנוכחים והמשתתפים והודה לגבי ורטון על שיתוף הפעולה והיוזמה לקידום דיון
משותף. מר שוורץ הוסיף כי נדרשים מאמצים משותפים כדי ליישם פעולה לצמצום תופעת האלימות
כלפי נשים.

2. סקירת מצב - מגמות ונתונים בשנת 2024

א. גבי מוריה רודל-סילפן, מנכ"לית המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות
גבי רודל סילפן, הציגה בפני החברים את עבודת המטה אשר מתקיימת במטה למאבק בסחר בנשים
ובזנות במגוון תחומים, בהם חינוך, הסברה, חקיקה ואכיפה, במטרה לצמצם את תופעת הזנות
בישראל.

בסקירה על מצב האכיפה של תופעת הזנות בערים השונות ובעיר ירושלים, ציינה כי חולקו 4 דוחות
בלבד בשנים האחרונות, דבר המשקף היעדר אכיפה משמעותית בעיר. גבי רודל סילפן הדגישה את הצורך
בהגברת אכיפה ארצית ומקומית ושיפור החינוך, ההסברה והתמיכה בנשים לצאת ממעגל הזנות.

מצ"ב מצגת.

ב. גבי שיר שיאחי, מנהלת מרכז הטיפול העירוני לאנשים ונשים בזנות
גבי שיאחי, הציגה את מרכז הטיפול העירוני לאנשים ונשים בזנות. המרכז הוקם בעקבות חוק איסור
צריכת זנות והוא מספק שירות רפואי ופסיכו-סוציאלי לנשים.

גבי שיאחי ציינה כי המרכז פועל אקטיבית לאיתור נשים הנמצאות במעגל. חלק מהמטופלות מגיעות
על סמך פניות שעוברות מפה לאוזן של מטופלות שאותן בעבר.

הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי

Committee for the Advancement of Women and Gender Equality | لجنة النهوض بمكانة المرأة

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לפיגור אלימות

הוועדה לקידום מעמד האישה
ושיוויון מגדרי

ג. רפ"ק מריה גרה, נציגת משטרת ישראל, קצינת נפגעי עבירה ומשפחה
רפ"ק גרה, הציגה נתונים ומידע לגבי אלימות במשפחה ופגיעות מיניות. בהצגת המידע הובאו נתונים על היקפי המקרים, הליכי הטיפול, וכתבי אישום, כמו גם אתגרי האכיפה והטיפול במקרים השונים.

מצ"ב מצגת.

3. פעילות העירייה, נתונים וחידושים - גבי ציפי לוי, מנהלת היחידה לטיפול בנשים ואלימות
גבי לוי הציגה סקירה על מצב האלימות במשפחה בירושלים לשנת 2024, כולל נתוני הנזקקים עקב אלימות במשפחה, מאפייני הנזקקים מבחינת מגדר ומגור, וכן המגמות בעלייה במספר הנזקקות בעקבות אלימות במשפחה.

בנוסף גבי לוי ציינה כי קיים מרכז אחד לטיפול ומניעת אלימות בירושלים ועתידים להיפתח עוד 3 מרכזים אזוריים.

מצ"ב מצגת.

4. השפעת המלחמה על נשים - גבי הדס בן-אליהו, מכון ון-ליר
גבי בן-אליהו הציגה מצגת שסקרה בפני המשתתפים את הקשיים שחוו נשים בצל המלחמה. מהממצאים שהוצגו עולה כי מאז פרוץ המלחמה חלה הרעה במצבן התעסוקתי של נשים, חלה עלייה בדרישה לשירותי טיפול, ובמקביל נרשם מחסור בכוח אדם בתחום השירותים הסוציאליים.

מצ"ב מצגת.

5. העלאת מודעות למיגור האלימות - גבי אורלי בן אהרון, יועצת רה"ע לקידום מעמד האישה
גבי בן אהרון הציגה בפני החברים את הפעילות לקידום המאבק באלימות כלפי נשים אשר מתקיימת בשיתוף פעולה בין העירייה, ארגוני נשים וגורמים נוספים. מטרתה המרכזית היא הגברת המודעות החברתית והציבורית לנושא, לצד מתן כלים להתמודדות עם אלימות כלפי נשים.

גבי בן אהרון ציינה כי במוקד 106 פועלת שלוחה ייעודית (שלוחה 5), המאוישת 24/7 על ידי עובדים סוציאליים, המספקים סיוע במקרים דחופים של אלימות במשפחה ומתאימים את המענה לצורכי המגזרים השונים.

מצ"ב מצגת.

6. דיון – התייחסויות המשתתפים והחברים
התקיים דיון בין המשתתפים, אשר הדגישו את הצורך בהעלאת המודעות לנושאים שעלו בדיון.

7. דברי סיכום

א. גבי לורה ורטון, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי
גבי ורטון הודתה לחברים ולנציגי העמותות, ולכל האנשים בתוך ומחוץ לעירייה שעושים עבודת קודש בטיפול בבעיה.

גבי ורטון ציינה לחיוב את הפעילות הרבה בתחום הטיפול והאכיפה בנושאים שנידונו, עם זאת, התייחסה לנתונים שמדגישים את הצורך בהגברת מאמצי האכיפה ולשפר אותה.

הוועדה לקידום מעמד האישה ושיוויון מגדרי

Committee for the Advancement of Women and Gender Equality | لجنة النهوض بمكانة المرأة

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לפיגור אלימות

הוועדה לקידום מעמד האישה
ושוויון מגדרי

ב. מר אדיר שוורץ, סגן ראש העיר ומ"מ יו"ר הוועדה למיגור האלימות
מר שוורץ הצטרף לדבריה של גבי ורטון, והודה לכל העוסקים במלאכה המבצעים עבודה מורכבת ומשמעותית. בנוסף ציין מר שוורץ כי הנתונים מלמדים שהדרך לטיפול בבעיות עוברת בחינוך והעלאת המודעות ולצידה אכיפה נוקשה.

לסיכום הוועדה מבקשת לקבל נתונים ממשטרת ישראל על מצב אכיפת הזנות בעיר ירושלים.

בנוסף תיבדק היתכנות לקיום סיור, לחברי הוועדה להתרשם מקרוב מהאתגרים והפעילות המתבצעת בשטח.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

לורה ורטון
כ. י. של
חברה הנהלה
יו"ר הוועדה לקידום מעמד האישה
ושוויון מגדרי

הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי

Committee for the Advancement of Women and Gender Equality | لجنة النهوض بمكانة المرأة

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 פקס: 02-6297153

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

החמטה למאבק Task Force on
בסחר Human
בנשים Trafficking &
ובזנות Prostitution

תופעת הזנות בישראל 2024

המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות

- המטה הוקם בשנת 2003 והינו עמותה ללא מטרות רווח שמטרתה צמצום ממדי צריכת הזנות בישראל, מיגור הסחר בנשים ומניעת דרדורו של הדור הבא לזנות.
 - המטה מתמקד בקידום מדיניות בתחום המאבק בזנות ובסחר בבני אדם במישור החקיקתי, המשפטי והציבורי.
 - המטה מרכז את הקואליציה למאבק בזנות- התארגנות המונה 17 ארגונים הפועלים לסיע לאנשים החיים בזנות ולהאבק בתופעת צריכת הזנות.
-

העקרונות המנחים את המטה

— נני —

"...להביא לצמצום הזנות באמצעות קביעת איסור צריכת זנות, כחלק ממהלך משולב הכולל חינוך והסברה לציבור והרחבת דרכי טיפול ושיקום לאוכלוסיות בזנות...הכרה במאפייניה הפוגעניים של הזנות ובנזקים הכרוכים בה."

החוק לאיסור צריכת זנות

— ננ —

מענים
ושיקום

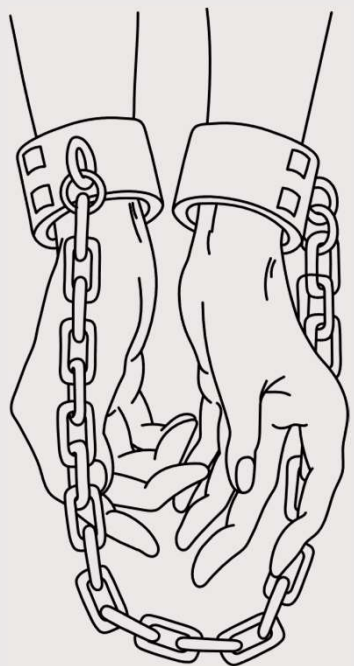
חינוך
והסברה

אכיפה

חקיקה

צריכת זנות - העבירה והעונש

- קנס מינהלי קצוב של 2,000 ש"ח, ובעבירה מינהלית חוזרת - 4,000 ש"ח.
- אמצעי חלופי לקנס מנהלי - קורס לצרכני זנות
- שוטר ללא הכשרה לאכיפת החוק ברגישות מול קורבנות הזנות - לא מורשה לאכוף את החוק

תופעת הזנות במספרים

14,000 אנשים חיים בזנות

95% נשים

3,000 קטינות וקטינים

12-13 גיל הכניסה המשוער למעגל הזנות

71% דיווחו כי עברו פגיעה מינית בעברן

32% קורבנות גילוי עריות

נתונים מתוך "הסקר הלאומי על תופעת הזנות בישראל" - 2016

וממצאי מכון המחקר ברוקדייל - 2024

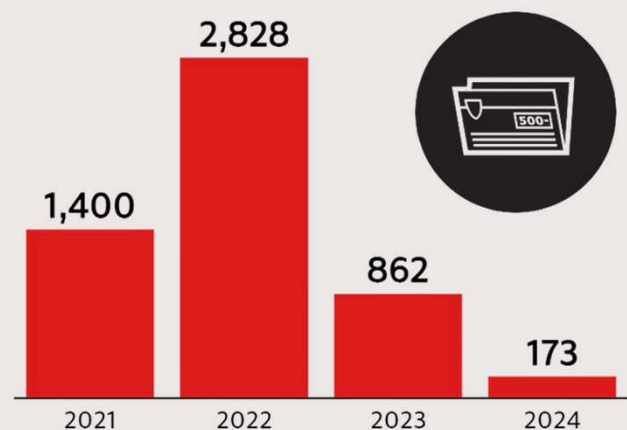
- אישה בזנות תפגוש ביום **5-6** זנאים בממוצע
- תעשיית המין בישראל מגלגלת בשנה כ- **1.3** מיליארד ש"ח
- **2700** ש"ח זה הסכום הממוצע שאישה בזנות מרוויחה בחודש
- בממוצע, מתות **12** נשים (שמוכרות לרווחה) בשנה מנזקי הזנות
- **36** הוא גילן הממוצע
- סיבות המוות השכיחות ביותר - רצח, התאבדות, מנת יתר, מחלות זיהומיות

נתונים מתוך "הסקר הלאומי על תופעת הזנות בישראל" - 2016

וממצאי מכון המחקר ברוקדייל - 2024

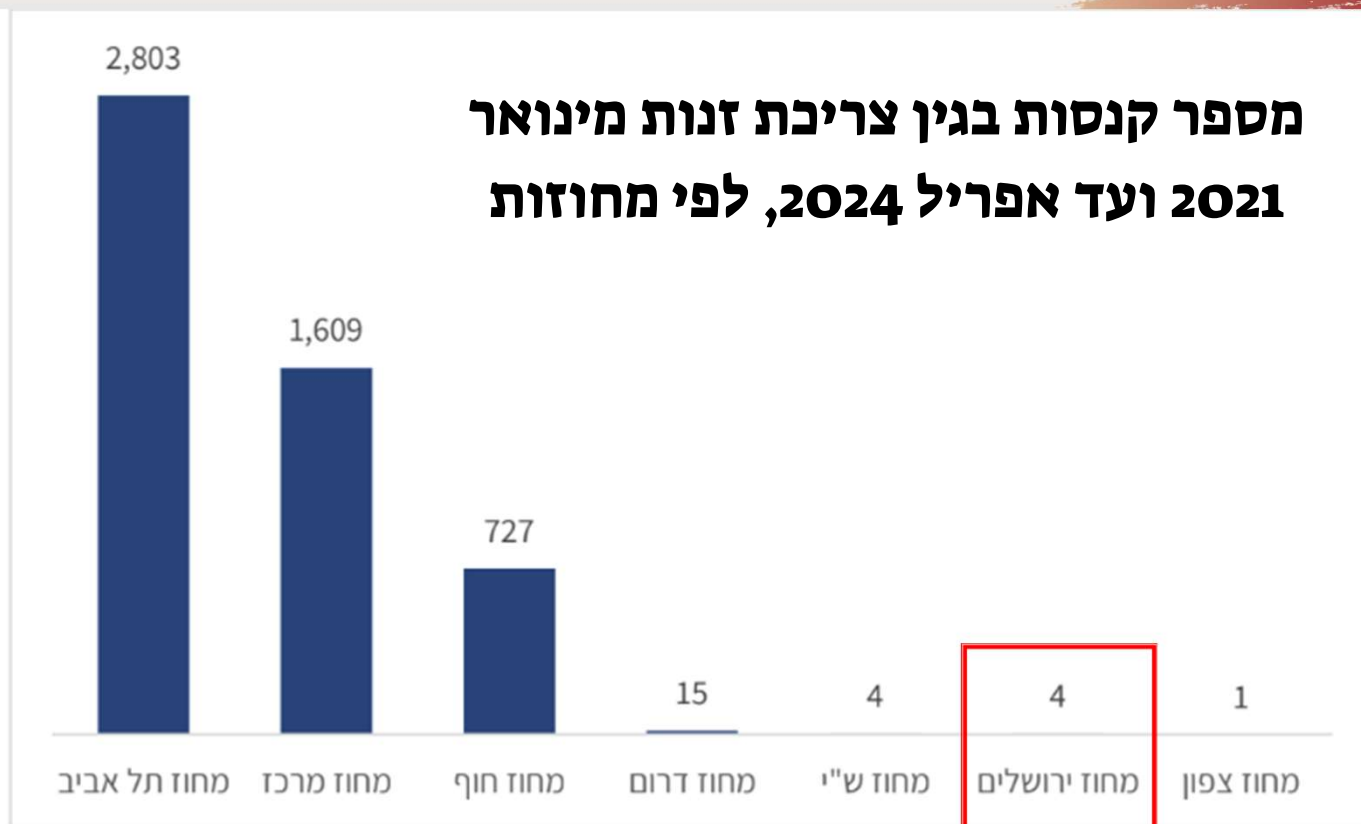
אכיפת החוק לאיסור צריכת זנות

y) קנסות לפי שנים

*מנתוני המשטרה שנמסרו בעקבות בקשה של התנועה לחופש המידע

מספר קנסות בגין צריכת זנות מינואר
2021 ועד אפריל 2024, לפי מחוזות

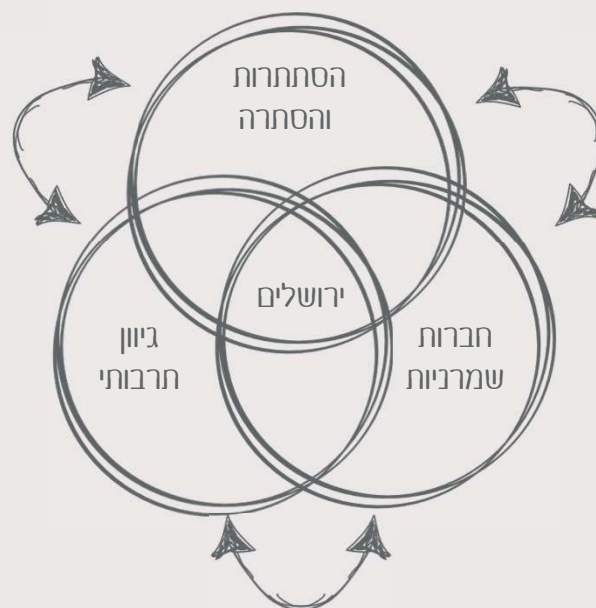

נתונים על זנות ומגמות רלוונטיות לשנת 2024

- מאז הקמת המרכז באוגוסט 21' טופלו **73** נשים על רצף הזנות בטיפול פרטני ארוך טווח וקצר מועד. מתוכם/ן **48** בטיפול כעת (**17** שנקלטו רק השנה).
- עוד 7 בתהליכי קליטה (מזומנים לאינטייקים)
- **71** סלים גמישים מתקציב משרד הרווחה לשורדי/ות זנות.
- **105** נבדקו בניידת הרפואית לאורך שנתיים של פעילות. חזרה צפויה בקרוב.
- הכרה בביטוח לאומי, הליכי חדלות פירעון, חשבונות בנק, טיפולים רפואיים

מאפיינים של תופעת הזנות בירושלים

- זנות **מוסתרת** - דירות פרטיות או בחלק מזנות ממוסדת. פחות זנות רחוב.
- הסתרה בפולה ומשולשת:

מרכזי סיוע ומענים בירושלים

- המרכז שלנו - מרכז **ייעודי** יחיד וראשון בעיר לאוכל' בזנות.
- מרכזי סיוע משיקים הפוגשים אוכל' בזנות כחלק מ**אסטרטגיית הישרדות**:
 - מענים לדורי רחוב: היח' העירונית, שלטר גלגל 24/7 ושלטרים נוספים
 - היחידות לטיפול בהתמכרויות: צעירים ומבוגרים
 - מרכזי הסיוע לנפגעי ונפגעות תקיפה מינית
 - עלמא ותמר: טיפול בפגיעות מיניות
 - מרכזים למניעת אלימות

השפעות המלחמה על זנות

- נשים שהיו בתהליכי יציאה מזנות נאלצו לחזור לחיי הזנות עקב הצטמצמות הפעילות במשק.
- מרכזי הסיוע דיווחו על עליה של 20% בבקשות לסיוע בסיסי כמו סלי מזון.
- עליה בצריכת הזנות על ידי חיילים (מקושר לפחד מלמות במלחמה).

שאלו

ת

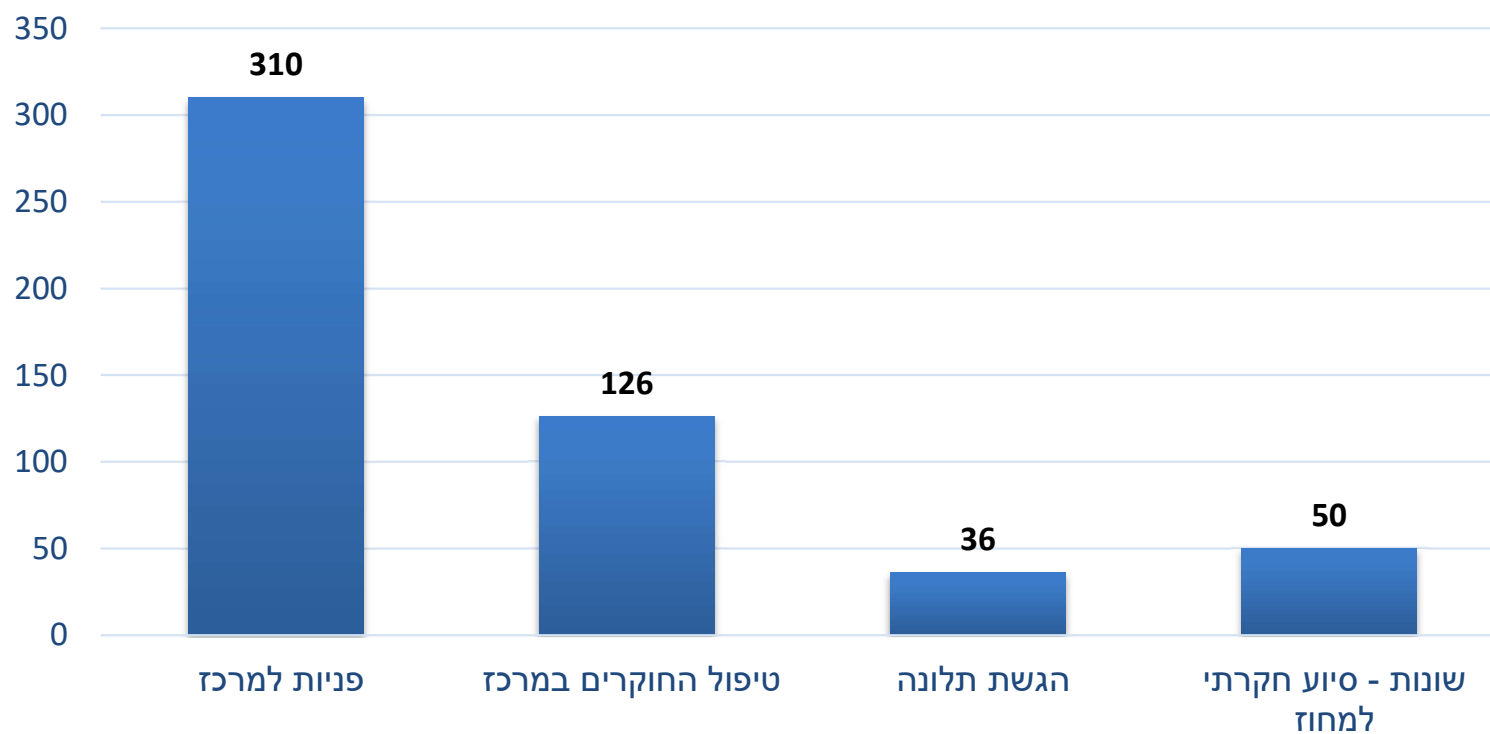
סטטוס אלמ"ב, חסרי ישע ועבירות מין מחוז ירושלים

מעודכן 1.11.24
(97415724)

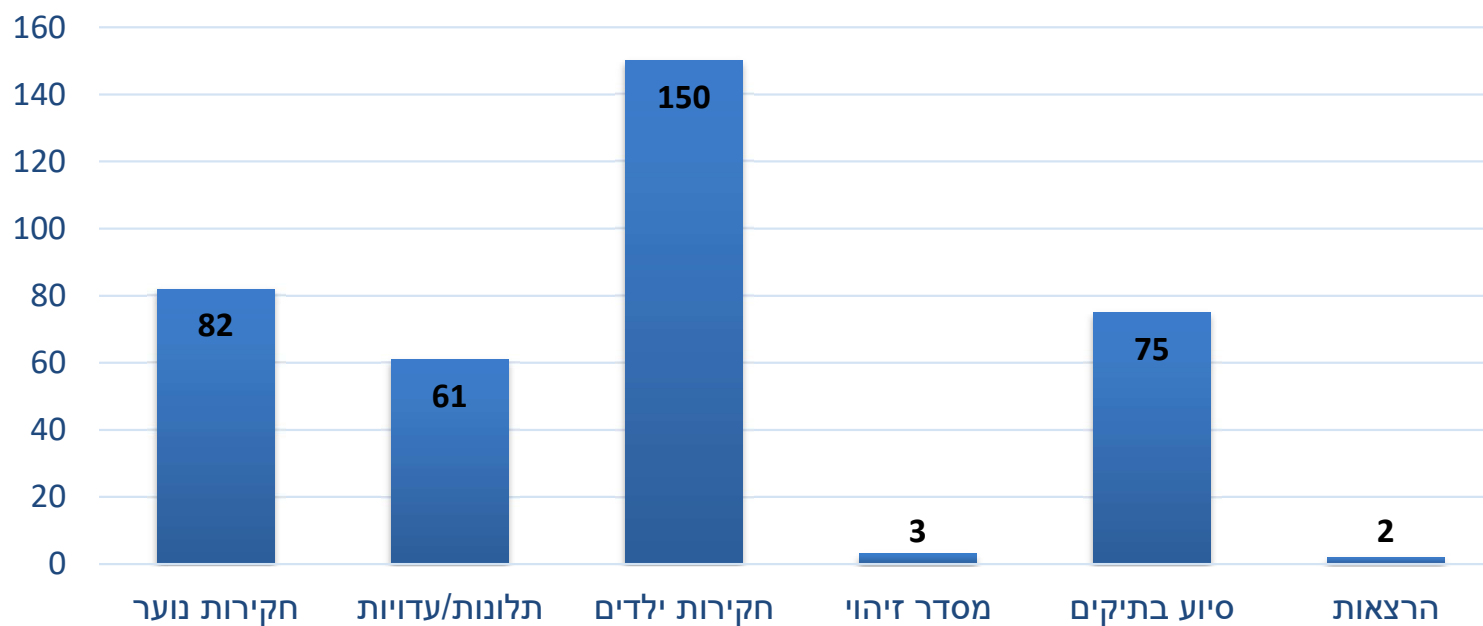
נתוני מרכז "אלומה" בית שמש - מרכז הגנה לנפגעי אלימות במשפחה

2024-חודשים ינואר עד אוקטובר

נתוני מרכז הגנה לילדים ולנוער

2024- חודשים ינואר עד אוקטובר

* בנוסף מקבלים התייעצויות טלפוניות במהלך השבוע, מיחידות משטרה, גורמי רווחה, מסגרות חינוכיות ועוד. לא ניתן לכמת מספרית

מחוז

מס' נשים הסיכון	רמת מסוכנות	תיקי א.מ שנפתחו מתחילת השנה
155	90 - מסוכנות גבוהה 17 - מסוכנות בינונית 20 - מסוכנות נמוכה 35 - אסיר משוחרר	169

אלמ"ב:

תיקי אלמ"ב בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
104	2123	302	362	100

חסרי ישע:

תיקי חסרי ישע בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
37	326	25	51	14

עבירות מין:

תיקי עבירות מין בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
74	510	58	104	32

נשים בסיכון:

סיכום - מרחב ציון

כמות נשים	רמת מסוכנות	תאריך סטטוס אחרון	תיקי א.מ שנפתחו מתחילת השנה
81	58 - מסוכנות גבוהה 3 - מסוכנות בינונית 5 - מסוכנות נמוכה 15 - אסיר משוחרר	יוני 2024	88

אלמ"ב:

תיקי אלמ"ב בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
61	1351	160	235	36

חסרי ישע:

תיקי חסרי ישע בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
26	246	16	33	7

עבירות מין:

תיקי עבירות מין בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
52	338	33	69	16

סיכום - מרחב דוד

נשים בסיכון:

כמות נשים בסיכון	רמת מסוכנות	תאריך סטטוס אחרון	תיקי א.מ שנפתחו מתחילת השנה
9	2 - מסוכנות גבוהה 3 - מסוכנות בינונית 4 - מסוכנות נמוכה 7 - אסיר משוחרר.	04.11.2024	9

אלמ"ב:

תיקי אלמ"ב בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
1	23	2	9	2

חסרי ישע:

תיקי חסרי ישע בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
1	9	2	4	1

עבירות מין:

תיקי עבירות מין בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
2	18	3	9	3

סיכום- מרחב קדם

נשים בסיכון:

כמות נשים	רמת מסוכנות	תאריך סטטוס אחרון	תיקי א.מ שנפתחו מתחילת השנה
38	22- מסוכנות גבוהה 2 - מסוכנות בינונית 2 - מסוכנות נמוכה 12 - אסיר משוחרר	17/7/2024	71

אלמ"ב:

תיקי אלמ"ב בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
38	675	130	110	61

חסרי ישע:

תיקי חסרי ישע בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
9	66	6	11	6

עבירות מין:

תיקי עבירות מין בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
18	139	18	18	10

סיכום - מטה יהודה

נשים בסיכון:

כמות נשים בסיכון	רמת מסוכנות	תאריך סטטוס אחרון	תיקי א.מ שנפתחו מתחילת השנה
26	8 - מסוכנות גבוהה 9 - מסוכנות בינונית 9 - מסוכנות נמוכה 1 – אסיר משוחרר	22.09.2024	נפתח תיק 1 61483-2024

אלמ"ב:

תיקי אלמ"ב בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
4	74	10	8	1

חסרי ישע:

תיקי חסרי ישע בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
1	5	1	3	-

עבירות מין:

תיקי עבירות מין בחקירה	מס' תיקים שנכנסו	כתבי אישום	עצורים	תום הליכים
2	15	4	8	3

סיכום שנת 2024

- במהלך שנת העבודה נעשו **מס' בקורות בתחומים שונים** כמו : עבירות מין, חסרי ישע, קשישים, נעדרים ועבירות אלמ"ב בכל תחנות המחוז, לציין שהבקורות נעשו באופן שבועי לכל תחנות המחוז ובנוסף לכך נערכו בקורות תהליכיות בכל תחנה בנפרד.
- **מרכז אלומה** – במהלך שנת העבודה נערך כנס מרכזי אלומה בת"א, לציין שנערכו ביקורים במרכז ע"י גורמי הרווחה, נציגים ממשד הבריאות ושוטרים ממחוז ירושלים, מחוז ש"י ומהמכללה לשוטרים.
- **בית לין** – במהלך השנה גויס חוקר נוסף למרכז הגנה (התקינה מלאה).
- התקיימו **ימי עיון** – יום עיון יחד עם הפרקליטות בנושא עבירות מין וחקירות ילדים במרכז סיוע לנפגעות עבירות מין ; יום עיון עם נציגים מהתחנות השונות בנושא טיוב ממוחשב וימי הדרכה בנושאים שונים כמו חסיון רפואי וכו'.
- הוקם מחלק משפחה בתחנת לב הבירה אך טרם גויסה עו"ס משטרה למחלק ; לציין שיש שני תקנים פנויים בלב הבירה ובשפט (היו מועמדים לתפקיד שחלקם לאחר סימולציית שכר החליטו להסיר מועמדות וחלק לא עברו מיונים).
- נערכו דיוני טיוב נשים בסיכון במרחבים השונים (ציון, קדם ודוד).

נתוני אלימות במשפחה 2024 אגף הרווחה

הוועדה למיגור אלימות
25.11.24

לקוחות עם נזקקות של אלימות במשפחה

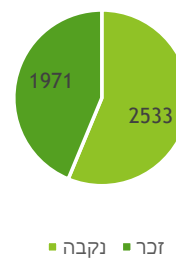
- ▶ באגף הרווחה מטופלים כיום 4504 לקוחות עם נזקקות משפחה מסוג אלימות במשפחה (בתוך 1256 משקי בית) - המהווים 4.5% מכלל לקוחות הרווחה.
- ▶ 2547 ילדים בגילאי 0-17
- ▶ 1957 בוגרים מגיל 18 ומעלה

מספר לקוחות עם נזקקות של אלימות	האזור
1601	מזרח
1030	צפון
882	דרום
880	מערב
111	מחלקות עירוניות

מאפייני הלקוחות

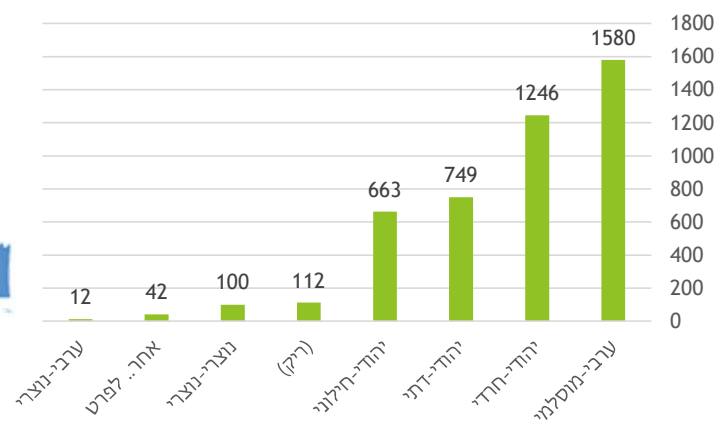
מגדר

התפלגות לפי מגדר

מגזר

התפלגות לפי מגזר

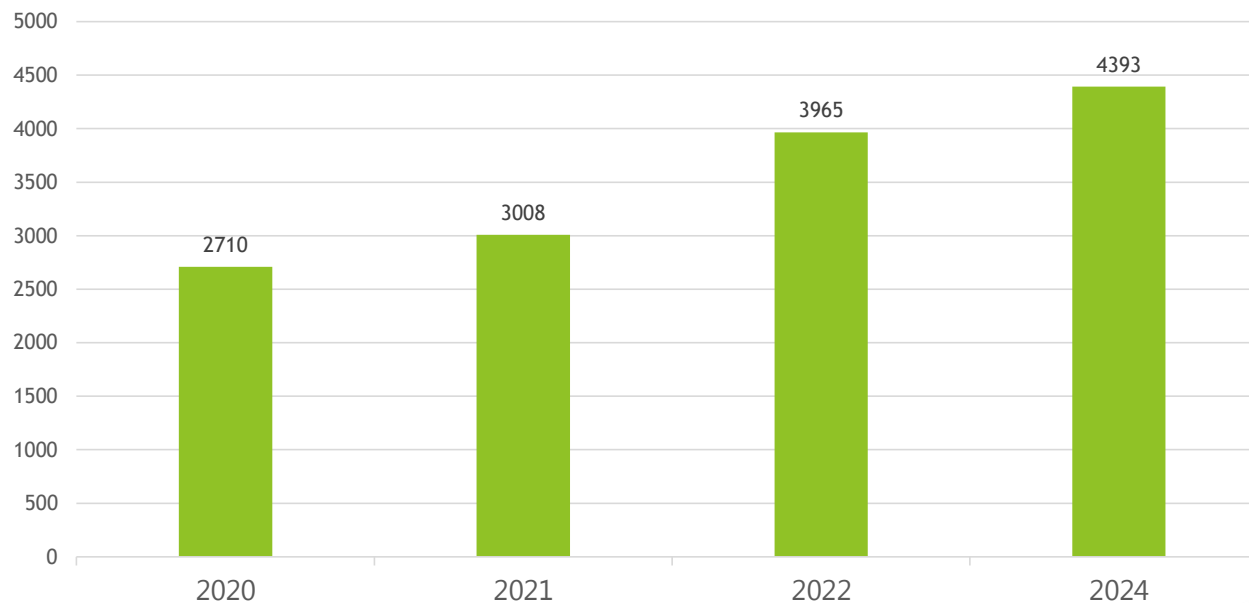
נזקקות לקוח ראשית

בקרוב בוגרים אשר להם נזקקות אלמ"ב

מספר לקוחות	נזקקות ראשית (TOP 4)
301	חשד או נתון/ה לאלימות פיזית
242	מצוקה רגשית
201	חשד או נתון/ה לפגיעה רגשית או נפשית
130	חשד או נתון/ה לאלימות ופגיעה משולבת

מגמת עליה במספר הלקוחות עם נזקקות אלמ"ב לאורך השנים

מספר לקוחות עם נזקקות משפחה אלמ"ב

שווה לחיות
בירושלים

נתוני מטופלים בפגיעות מיניות במרכזים העירוניים

- ▶ מרכז תמר - לאוכלוסייה הכללית - 140 מטופלים לשנה
- ▶ מרכז עלמא - לאוכלוסייה חרדית - 124 מטופלים

מרכזים אזוריים לטיפול ומניעת אלימות

▶ מרכז אלמ"ב - מזרח - קיים

יפתחו ב - 1.12.2024 שלושה מרכזים חדשים:

▶ מרכז אלמ"ב - צפון

▶ מרכז אלמ"ב - דרום

▶ מרכז אלמ"ב - מערב

שווה לחיות
בירושלים

FRIEDRICH
EBERT
STIFTUNG

יודעת
she knows • هي تعرف

מכון ון ליר בירושלים
THE VAN LEER JERUSALEM INSTITUTE
معهد فان لير في القدس

AdvaCenter مرکز أدفا
מרכז אדוה
מידע על שוויון וצדק חברתי בישראל

השלכות המלחמה על נשים בישראל

חיוניות, שקופות ומודרות

ספטמבר 2024

הדס בן אליהו, יעל חסון, נוגה דגן-בוזגלו

רקע: נשים במצבי חירום

מחקר על השפעות של מצבי חירום ואסון על נשים (מלחמות, מגפות, משברים כלכליים, אסונות טבע).
בהקשר של מלחמות וסכסוכים פוליטיים - לצד השונות, קיימים דפוסים מגדריים משותפים:

היעדר שיקולים
מגדריים בתהליכי
שיקום ופיתוח
של אחר סכסוך

היעדר ייצוג
בהחלטות הקשורות
לניהול המלחמה
ובמו"מ ודיאלוג
לפתרון סכסוכים
ולהסכמים מדיניים

אי הכרה בתרומה
של נשים בסיוע,
תמיכה, שיקום
וריפוי

חשיפה לאלימות
ופגיעה בזכויות
נשים

נורמות חברתיות
ממוגדרות

מטרה

בחינה לאורך זמן של עומק הפערים המגדריים ואת מצבן של נשים בישראל בשתי תקופות משבר בעלות מאפיינים שונים: מגפת הקורונה והמלחמה.

בחינת ההיבטים הבאים:

החברה הערבית
השתקה ורדיפה
פוליטית

אלימות נגד
נשים

שירותים חברתיים
והגירעון הטיפול
צרכים ומענים

תעסוקה

עוצמה וייצוג
פוליטי

שימוש במגוון מקורות:

- מוסדות מדינתיים רשמיים (הלמ"ס, שירות התעסוקה, משרד הרווחה, משטרה);
- סקרים, מחקרים עצמאיים ודוחות המבוססים על עבודתם של ארגוני החברה האזרחית בעת הזו.

קיים מחסור בנתונים מפולחים לפי מגדר, עדכניים ורלוונטיים, למרות החקיקה המחייבת. כתוצאה, קיים קושי רב לזהות באופן מעמיק ומיטבי את ההשפעות המגדריות של המלחמה ולעקוב אחר מגמות.

ירידה בייצוג נשים בכנסת:

בכנסת הקודמת:

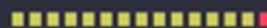
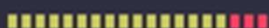
35 חברות כנסת
9 שרות
11 מנכליות משרד

בכנסת הנוכחית:

29 חברות כנסת *
5 שרות
מנכ"לית משרד אחת

בקבינט החברתי-כלכלי – שהוסמך על ידי הממשלה
לטפל בהיבטים האזרחיים של השלכות המלחמה –
מכהנות 3 נשים בלבד מתוך 19 חברים.

בקבינט המדיני-ביטחוני מכהנת אישה אחת בלבד
מתוך 15 חברי הקבינט.

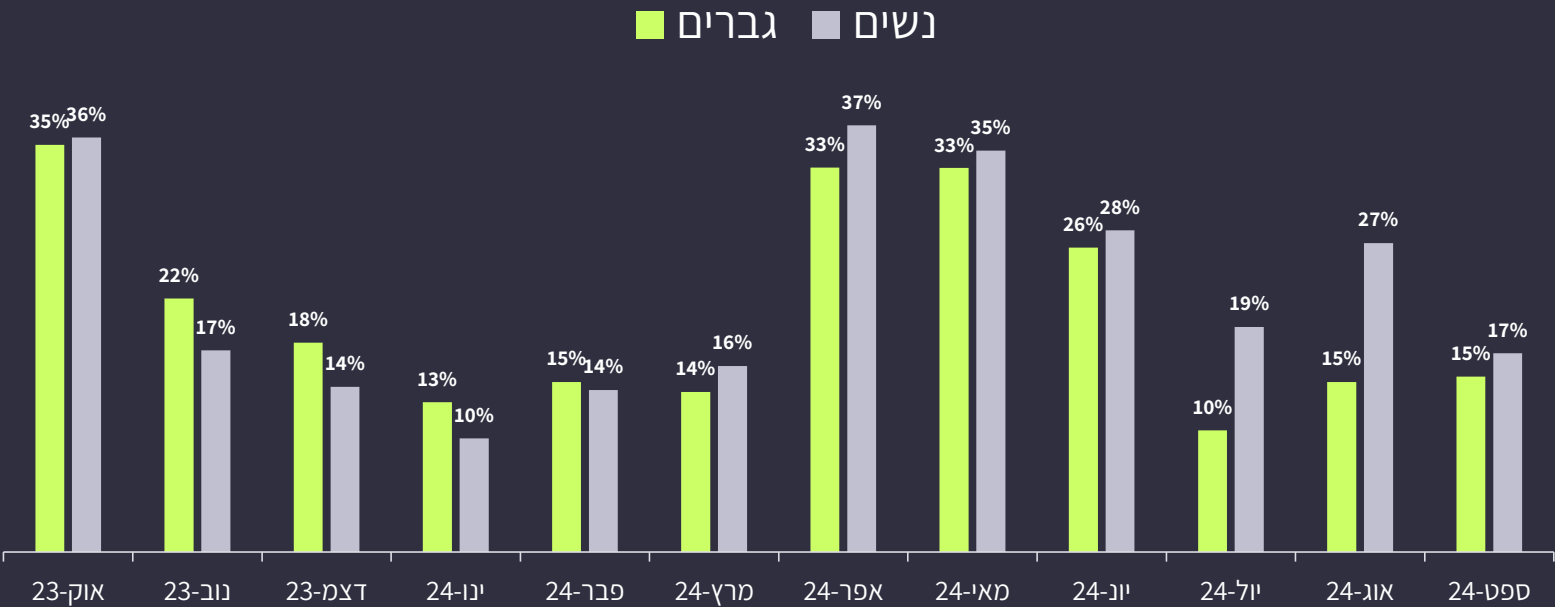

האחראי על נושא **החטופים והנעדרים** הוא גבר. מנהל **הפרויקט האזרחי במלחמה** הוא גבר שנבחר מבין מועמדים גברים בלבד. יוצאת דופן היא **מינהלת "תקומה"** לשיקום העורף המורכבת משש קבוצות - ארבע מהן מובלות על ידי נשים.

* ביולי 2024 הודיעה ח"כ יפעת שאשא-ביטון על פרישה מהחיים הפוליטיים ואת מקומה תפס גבר, כך שמספר חברות הכנסת ירד ל-29, מספר הנשים המכהנות בקבינט החברתי-כלכלי ירד ל-3 ובקבינט המדיני-ביטחוני נותרה אישה אחת (בשני פוזומים אלו כיהנה ח"כ ביטון כמשקיפה).

שיעור הנעדרים.ות מעבודתם (חלק מהשבוע או כל השבוע) מתוך סך המועסקים.ות,

גילי עבודה עיקריים (25-54) לפי מגדר וחודש, באחוזים מתוך כל קבוצה

למה אתן/ם לא בעבודה?

סיבות להיעדרות מן העבודה לפי מגדר, אוקטובר 2023 – מאי 2024²

 צמצום בהיקף עבודה או הפסקה זמנית עד 30 יום		 מילואים		 חופשה		 מחלה או תאונה		
נשים	גברים	נשים	גברים	נשים	גברים	נשים	גברים	
59%	53%	5%	32%	11%	6%	11%	7%	נובמבר 23
24%	24%	7%	41%	18%	12%	25%	16%	ינואר 24

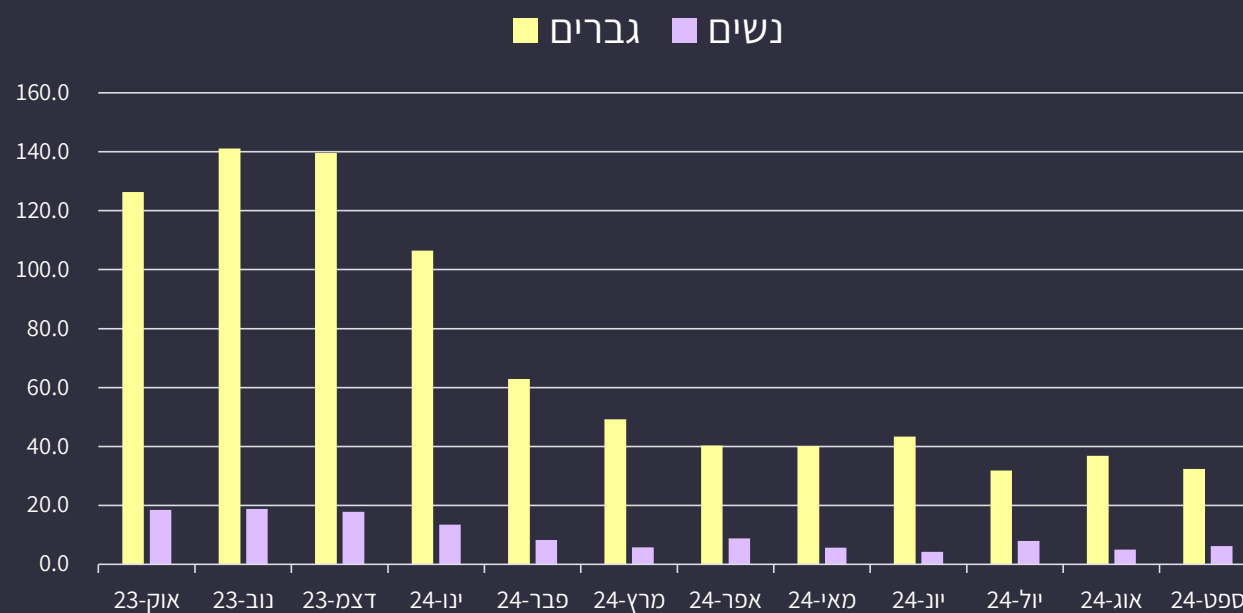
ספטמבר 2024

מקור: עיבוד של מרכז אדוה ומכון ון ליר מתוך הודעות לתקשורת של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה: "נתונים מסקר כוח אדם" בחודשים שונים. השלכות המלחמה על נשים בישראל
הדס בן אליהו, יעל חסון, נוגה דגן-בוזגלו

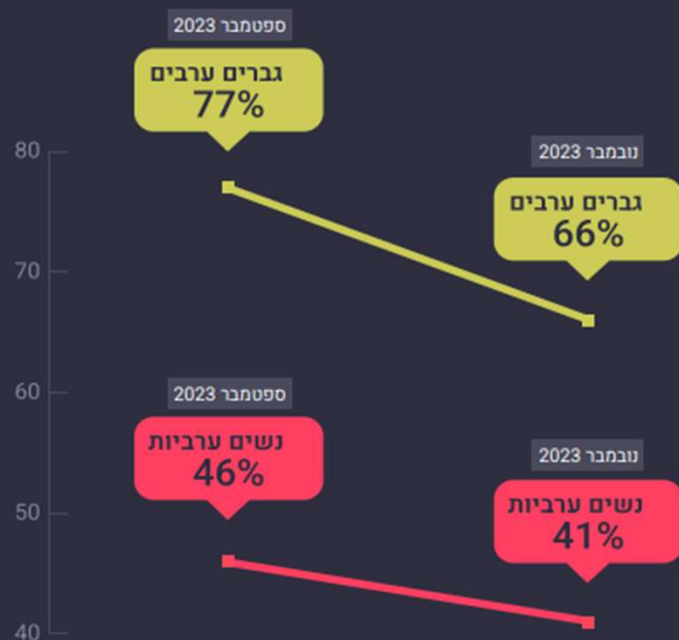
למה אתן/ם לא בעבודה?

נעדרים מהעבודה עקב שירות מילואים, לפי מגדר וחודש, במספרים

תעסוקת נשים ערביות על רקע השתקה ורדיפה פוליטית

שיעור התעסוקה של הגברים הערבים ירד מ-77% בספטמבר ל-66% בנובמבר ושיעור התעסוקה של הנשים הערביות ירד מ-46% ל-41%, בהתאמה

שיעור התעסוקה בקרב נשים ערביות בגילי 25-66 היה במגמת עליה לפני המלחמה, והגיע לכ-46%. בעקבות המלחמה, בנובמבר 2023, חל צמצום בשיעורי התעסוקה.

בנוסף, 33% מהנשים הערביות דיווחו על ירידה בשעות העבודה.⁴

סיבה משותפת להיעדרות נשים יהודיות וערביות מהעבודה הייתה השבתת מסגרות החינוך עם פרוץ המלחמה. יתכן וסיבה נוספת היא משלחי יד דומים שהעסקה בהם צומצמה או הופסקה.

סוגיה מרכזית נוספת, הקשורה בצמצום בתעסוקת נשים ערביות, היא השפעת המלחמה והשיח הציבורי בעקבותיה, על תחושת הביטחון שלהן במרחבים מעורבים (יהודים-ערבים).

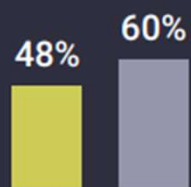
ספטמבר 2024

מקור: עיבוד של מרכז אדוה ומכון ון ליר מתוך הודעות לתקשורת של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה: "נתונים מסקר כוח אדם" בחודשים שונים. השלכות המלחמה על נשים בישראל הדס בן אליהו, יעל חסון, נוגה דגן-בוזגלו

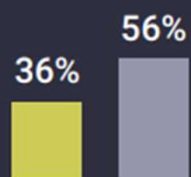
בסקר שערך המכון הישראלי לדמוקרטיה, נבחנה תחושת הביטחון האישי של נשים וגברים מהחברה הערבית במרחבים שונים. נשים ערביות דיווחו בשיעורים גבוהים יותר מגברים ערבים על תחושת חוסר ביטחון:⁵

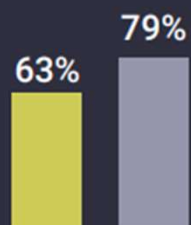
נשים
גברים

60% מהנשים לעומת 48% מהגברים מדווחות על תחושת אי נוחות להגיע ליישובים יהודיים או מעורבים לצורכי עבודה או סידורים

56% מדווחות שהן חשות לא בנוח לדבר בערבית בקרבת יהודים (בתחבורה ציבורית או ליד אנשים זרים) בהשוואה ל-36% מהגברים

79% חשות לא בנוח להתבטא ברשתות חברתיות לעומת 63% מהגברים

פגיעה בזכויות נשים בעבודה

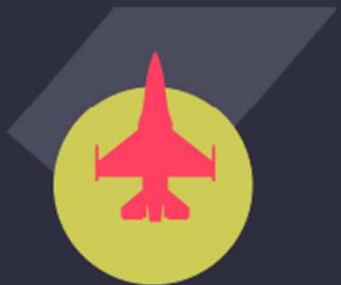
פגיעה בתקופה מוגנת – על פי מינהל הסדרה ואכיפה במשרד העבודה, ב-2023 התקבלו 3,350 בקשות של מעסיקים בגין חוק עבודת נשים (בהשוואה ל-1,730 ב-2022). מכלל ההחלטות, 1,580 עסקו בהיתר לפיטורין והשאר בהיתר לחל"ת בשל המלחמה, צמצום משרה ושכר או הארכת חל"ת. ב-75% מתוך כלל ההחלטות ניתן היתר.⁶

נשים פליטות – על פי "קו לעובד", חל על זינוק במספר הפליטות שפנו לסיוע על רקע פיטורין שלא כדין במהלך ההיריון.⁷

נשות משרתי מילואים – על פי פורום נשות המילואימניקים, מעל 30% מבנות הזוג של משרתי המילואים דיווחו על שינוי לרעה בסטטוס התעסוקתי שלהן מפרוץ המלחמה וגיוס בני זוגן למילואים - 6% פוטרו, 8% הוצאו לחל"ת לתקופות ממושכות, אחרות נאלצו להתפטר או לצאת לחל"ת.⁸

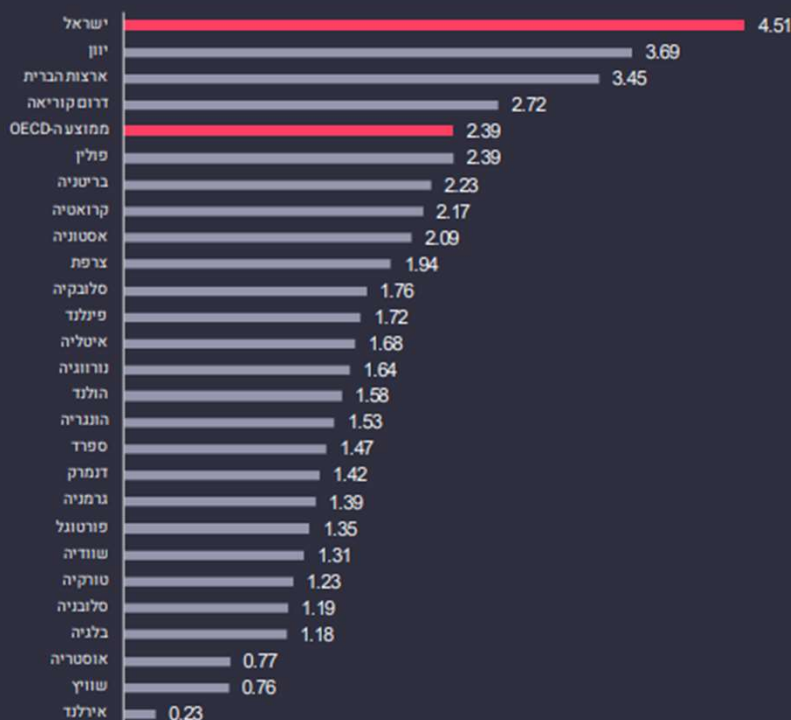
עובדות שעתיות – נשים מהוות רוב בקרב העובדים השעתיים - 59%, ומתוך כלל הנשים המועסקות, כ-35% מקבלות את שכרן לפי שעות בהשוואה לכרבע מהגברים.⁹ עמותת "איתך-מעכי" דיווחה על פגיעה נרחבת בעובדות שעתיות. חלקן נפגעות בשל צמצום ניכר בשעות עבודתן, אחרות אינן מפותרות אך לא נקראות להתייבב לעבודה וכך מפסידות שכר ואינן זכאיות לפיצויים בגין חל"ת או פיטורין.¹⁰

בעלות עסקים קטנים – בסקר שנערך בקרב 1,127 בעלות עסקים קטנים, בוגרות עמותת 'יוזמות עתיד' כחודשיים וכארבעה חודשים לאחר פרוץ המלחמה, דיווחו 53% מהמשיבות במחזור הראשון וכ-40% מהמשיבות במחזור השני על ירידה בהכנסות של למעלה מ-50%.¹¹

הגירעון הטיפולי ושירותים חברתיים

הוצאות הביטחון כאחוז מהתמ"ג בקרב מדינות ה-OECD, 2022¹²

על מנת לממן את הגידול בהוצאות הצבאיות, הממשלה מצמצמת את ההוצאה על שירותים חברתיים, כגון חינוך, רווחה ובריאות, מה שפוגע באופן לא פרופורציונלי בנשים מאחר והן תלויות יותר בשירותים ציבוריים ואף מהוות רוב בקרב המועסקים בשירותים אלו. עוד טרם המלחמה, ההוצאה הגבוהה ביותר על ביטחון בקרב מדינות ה-OECD היתה בישראל.

עלייה בצורך בטיפול

הביקוש לשירותי בריאות הנפש עלה בעשרות אחוזים מפרוץ המלחמה. יותר נשים מגברים מדווחות על הרעה במצב הבריאותי והנפשי.¹³

המצב הנפשי השתנה לרעה על רקע המלחמה		המצב הבריאותי השתנה לרעה על רקע המלחמה	
נשים	גברים	נשים	גברים
55%	47%	36%	23%

מקור: סקר ארצי, קופ"ח מכבי, מרץ 2024

מחסור בעובדות

מחסור בעובדות סוציאליות: 1,500 בלשכות לשירותים החברתיים ברחבי הארץ.¹⁴

מחסור בפסיכולוגיות חינוכיות: על פי נתוני משרד החינוך, בשנת 2023, טרם פרוץ המלחמה, היו חסרות במערכת החינוך כ-30% מהפסיכולוגיות החינוכיות הנדרשות על פי התקן הקיים.¹⁵

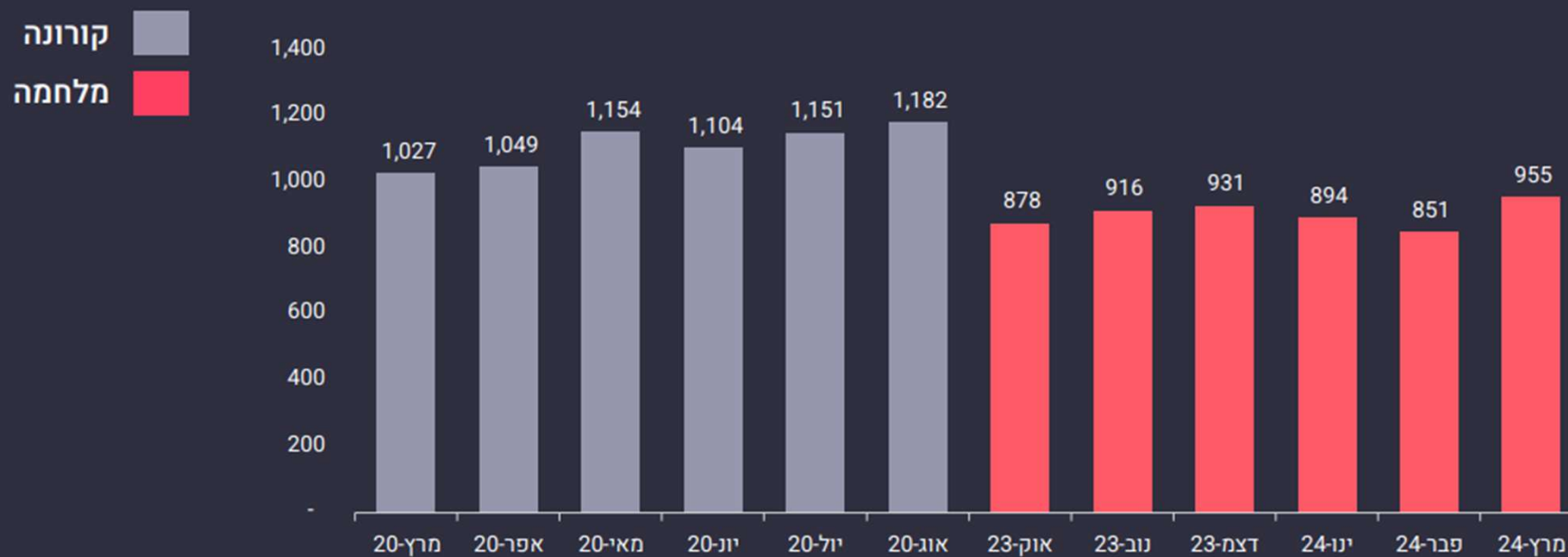
מחסור בפסיכולוגיות בשירות הציבורי: על פי הערכות פורום הארגונים למען הפסיכולוגיה הציבורית, ישנם כ-675 תקנים בלבד לפסיכולוגיות קליניות ולפסיכולוגיות בהתמחות קלינית בשירות הציבורי. לפי הערכות הפורום, קיים צורך ב-1,500 משרות נוספות של פסיכולוגיות קליניות. ישנה מגמה של נטישת השירות הציבורי לטובת השוק הפרטי על רקע השכר הנמוך, עומס העבודה והשחיקה.¹⁶

אלימות נגד נשים

- מחקרים רבים מהעולם מעידים על הסיכון המוגבר של נשים לחוות אלימות בעיתות משבר וחירום. העליה באלימות נובעת מהיעדר שירותים חברתיים (כגון בריאות, רווחה וחינוך) או היחלשותם, עקירה מהבית, לחצים כלכליים ופגיעה ברשתות תמיכה חברתיות.¹⁷
- בתקופות מלחמה, תכונות הזכות להערכה ותגמול במקרים רבים הן מיליטנטיות, כוחנות ואלימות, מה שמגביר מתח אל מול מאמצים של נשים לפרנס את משפחתן, לסייע להתנהלות העורף, לייצר מנהיגות קהילתית - מאמצים המאתגרים תפקידים מגדריים מסורתיים.
- חשיפה לאלימות פוליטית מנרמלת ומקנה לגיטימציה לשימוש באלימות בהקשרי חיים שונים ומקהה את החושים לגביה, כולל ביחסים המשפחתיים והאינטימיים.
- בנוסף, סכסוכים אלימים מעצימים גורמי סיכון נוספים: פוסט טראומה בעקבות חוויות המלחמה, התפוררות של קהילות, שימוש באלכוהול כאסטרטגיית התמודדות עם מתח וטראומה, חוסר יכולת של גברים למלא את התפקיד המסורתי של מפרנסים למשפחתם. מכלול הגורמים מוביל להגברת האלימות כלפי נשים, הן במרחב הציבורי והן במרחב הפרטי.

מספר התיקים שנפתחו במשטרה על רקע אלימות במשפחה כלפי אישה¹⁸

ירידה בפנייה לקבלת סיוע

ההשערה של גורמי המקצוע היא, כי בתקופת המלחמה ובמיוחד בחודשים הראשונים, נשים חשו חוסר לגיטימציה להתלונן במשטרה או לפנות לגורמי טיפול ורווחה ולעסוק במצוקותיהן האישיות. זאת, בזמן שהטראומה הקולקטיבית גדולה כל כך ולאור המצוקות שאחרים חווים.

סיבה נוספת שצוינה היא חוסר פניות של נפגעות אלימות לטיפול בעצמן לנוכח המתרחש. בחלק מהמקרים המצב הכלכלי המידרדר מקשה גם הוא על יציאה מהמצב האלים.

לפיכך, הנתונים מצביעים על ירידה בפניות לקבלת סיוע לגורמים שונים, בהשוואה לתקופה שקדמה למלחמה וגם בהשוואה לתקופת הקורונה בה חל זינוק בפניות מעט לאחר פרוץ המגפה. יחד עם זאת, על פי הדיווח של גורמי הרווחה, בתקופה האחרונה חלה עלייה בפניות חדשות על רקע אלימות במשפחה.

בין היתר, נאמר, ניכרת עלייה במספר הנשים שמביעות חשש כתוצאה מכך שבן הזוג שלהן קיבל רישיון נשק.

הגידול בתפוצת הנשק מעמיק את תחושת האיום בקרב נשים שחוות אלימות במשפחה

תרשים 7: מספר כלי ירייה פרטיים בידי בעלי רישיונות, לפי שנה | מספרים מוחלטים²⁰

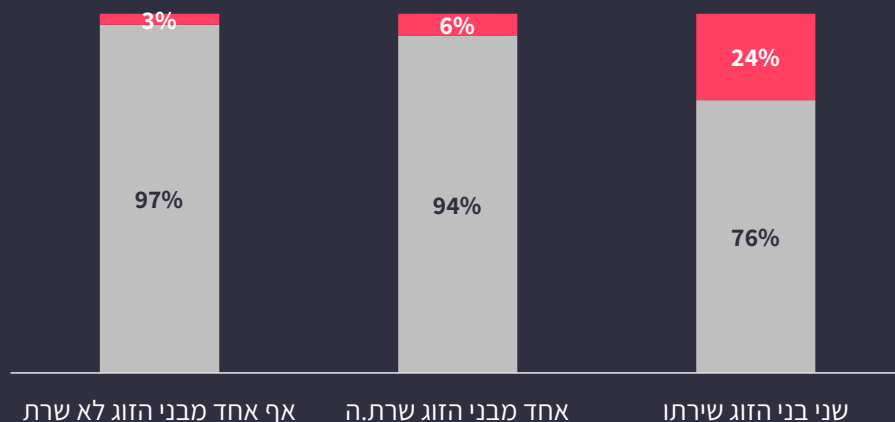
על אף דרישה מצד ארגוני החברה האזרחית לערב את משרד הרווחה בתהליך מתן רישיון נשק לאור המידע שיש לו על אלימות במשפחה ועל אנשים המהווים סיכון לעצמם ולסביבתם, הדבר לא נעשה.

כבר כיום, כלי ירייה משמשים בכרבע ממקרי רצח נשים במשפחה בישראל.

אלימות בזוגיות בקרב המשרתים בכוחות הביטחון במלחמה

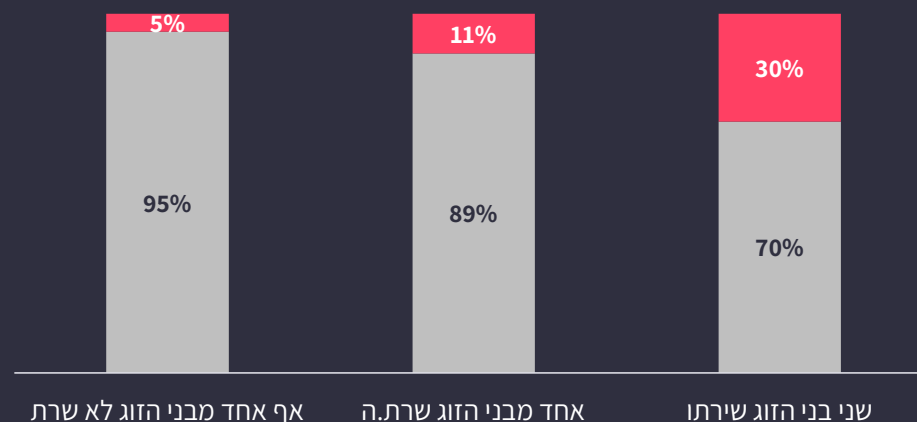
אלימות פיזית ומינית, לפי סטטוס שירות

יש אלימות אין אלימות

אלימות רגשית וכלכלית, לפי סטטוס שירות

יש אלימות אין אלימות

מקור: שדולת הנשים בישראל, ספטמבר 2024

סיכום ומבט לעתיד

- מיליטריזציה מוגברת לאורך זמן תעצים פערים ותעמיק את אי-השוויון המגדרי;
- כוח פוליטי פמיניסטי פורמלי הוא תנאי מרכזי להבטחת דמוקרטיה;
- יש צורך בהטמעת הידע והמומחיות של ארגונים פמיניסטיים במדיניות ובתהליכי קבלת החלטות;
- תהליך השיקום מחייב חיזוק השירותים החברתיים ומקצועות הטיפול;
- רדיפה פוליטית בשילוב הקיצוץ בתוכניות החומש מעמיקים את הפגיעה בנשים ערביות;
- אלימות פוליטית מגבירה ומנרמלת אלימות במרחבים אזרחיים ובמשפחה;
- יש צורך בהגברת פיקוח על תהליכי הנפקת רשיונות נשק ותוכנית מסודרת לאיסוף נשקים;
- נדרשים איסוף ופרסום שיטתיים של נתונים רגישי מגדר ופרמטרים נוספים על ידי רשויות המדינה וכלל הגופים המעורבים בתהליכי השיקום ובמנגנוני הפיצוי.

אירועים לציון חודש המאבק באלימות כלפי נשים

נובמבר 2024

קמפיין חוצות

עיצוב 2

אירועים

חייני 106 לשלוחה 5 | 9201 קו יעוץ לנשים במצבי שינוי ומשבר נעמת

אל תחכי לפרח הזה.

**דו"שים מציינת את יום המאבק
הבינלאומי למחלת אימונות בכפי נשים**

אל תחכי לפרח הזה, הוא פרויקט של עייתית ירושלים – לשכת ראש העיר, החידה לטיפול בנשים באלימות, המתחלק לקידום נשים, המחלקה לאמנות חזותית, ועמות ירושלים, מרכז ספריה ירושלים עבור תרבות ותרבות חזותית – ספרי, אור, ויזמים המחלק חורש במסגרת בשלל פוקדים ברחבי העיר. לסייע נוסף בקרן באחד העיר.

יום רביעי | 19.11.24 | 9:00 - 14:00
מרכז הרמטק | רחוב בורש

קום עיר והכרזה עם מרכז המידע
עיתית לא נשים בנות
מידע לאנשי ומעט מקצוע בתחום
בהרשמת מראש

יום שני | 19.11.24 | 10:00 - 14:00
ביתא מרכז
באמנות עיתית באיר | רחוב יפו 155

פתיחת התערוכה "בין המסכות"
בהשתתפות ילד נוספת, אור גביש, אורי ודל. אמנות לילד מרוקן מודרן
במסגרת אמנותית ילד מודרן בישראל

יום רביעי | 19.11.24 | 21:00 - 27:00
תיאטרון גאון | רחוב דוד רמז 2

הצגה "באיר"
דרמה הומוריסטית בעייתית
בתוך המשפחה

יום שלישי | 19.11.24 | 17:30
מסגרת מרכז השנה לעיתית מודרן
רחוב שולמון שילוב מירושלים

שיחה עם ערד אידית טיטונבין
מנהלת חלוצות המספחות של המסות
"תרגום העשק" | ילדים וילדות בעל
אלימות במשפחה
פסקי מיר אומנותית באמנות מודרנית לאומית
הפסק, ביולוג אומנותית לאומית מודרנית ירושלים
בהשתתפות מיר אידית, דרמה עיתית, מיר
אומנותית, דר גביש, רחוב גאון מודרנית
יחד אומנותית בישראל יחד רחוב
במסגרת אמנותית ילד מודרן בישראל

אם את נמצאת בחוגית אימונות, אם אתה מרגיש שאתה צריך התנהלות בחוגית, אם נמצאת בכך | חודש בחוגית אימונות בכל מקום באשר הוא אומנות באן.

חייגי 106 לשלוחה 5 | 9201 קו יעוץ לנושים במצבי שינוי ומשבר ועמדת

הצגה לציון חודש המאבק באלימות כלפי נשים

האירוע

רביעי | 27.11.24
כ" חשוון | 21:00
תאטרון התאן
דור 2

האירוע יתקיים ביום חודש המאבק באלימות כלפי נשים
האירוע יתקיים ביום חודש המאבק באלימות כלפי נשים

אגף חברה-המחלקה לקידום נשים

לציון יום המאבק באלימות במשפחה
קבוצת ה"פלייגט" של יד לאשה
בהנחיית אילת בן ארן

במופע שירה מדוברת
(ספוקו וורד)

Lets go loud
ה'חשוון | 6.11.24
תאטרון החאן
מופע ראשון - 17:30 | מופע שני - 20:30
בריטיסים בקופות ובאתר החאן

בסיום המופע יתקיים שיח פתוח עם נשים עגונות ומסורבות גט וצוות יד לאשה
אגף חברה - המחלקה לקידום נשים

לציון יום המאבק הבין-לאומי
למניעת אלימות נגד נשים
יום רביעי | 4.12 | ג' כסלו
20:00 פתיחת דלתות | 20:15 התחלה
שליחת דם שרת קדיש לו

לימור אבדו'ל
בדרכה
סיפור חיי

לכתובת פרטים בנושא גישות יש לכתוב בס"ל א. אגמון agamon@idw.org.il
אגף חברה-המחלקה לקידום נשים
02-6320666
לכתובת פרטים בנושא גישות יש לכתוב בס"ל א. אגמון agamon@idw.org.il
אגף חברה-המחלקה לקידום נשים

תערוכות

ועדת קידום מעמד האישה – תמליל

מספר הוועדה : 1

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ה בחשוון תשפ"ה (26.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : ישראל בלנקו

שעת תחילת הוועדה : 16:07

שעות סיום הוועדה : 18:04

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

לורה ורטון:

תודה רבה אני מתכבדת לפתוח את הישיבה מספר אחת של הוועדה לקידום מעמד האישה ושוויון מגדרי בשיתוף הוועדה למיגור אלימות, שזה ישיבה מספר שלוש. אנחנו התכנסנו יחד לציון החודש למאבק באלימות כלפי נשים, אני כבר מודה לאדיר שוורץ, סגן ראש העיר ויושב ראש הוועדה למיגור אלימות שיושבים פה איתי והרמנו יחד אני לורה ורטון חברת מועצת העיר ואני יושבת ראש הוועדה לקידום מעמד האישה. עבדנו יחד כדי על סדר היום היום. יש לנו דוברים מכל מיני סוגים וכמה דוחות, אבל חשבנו אדיר ואני להתחיל עם איזה סבב מאוד קצר של פשוט שם ותפקיד, אם יש תפקיד רלוונטי או לא, למען הפרוטוקול ומי שמקליט וצריך לתמלל אחר כך. אז אני ציינתי שמי לורה ורטון ופנינה, רון, רוצה להגיד?

רון מאיר:

אני רון מאיר, עובדת עם אדיר שוורץ.

פנינה פויפר:

אני פנינה פויפר, ואני פה בכובע של יוזמת קווים אדומים, אני מנהלת שותפויות (ל.ב).

אלדד רבינוביץ:

אני אלדד רבינוביץ חבר מועצה.

דינה שלו:

אני דינה שלו

מורן שמואלוף:

אני רק אזכיר, הוועדה למעמד האישה, תמצאו את הקול שבכם שנשמע אתכם, תודה.

דינה שלו:

דינה שלו מנכ"לית עמותת (ל.ב)

מוריה גרה:

מוריה גרה, קצינת נפגעי עבירה ומשפחה מחוז ירושלים, משטרה.

ציפי לוי:

ציפי לוי, מנהלת היחידה לטיפול במניעת אלימות במשפחה, פגיעות מיניות בבגירים בזנות, באגף הרווחה של עיריית ירושלים.

מוריה אברהם:

מוריה אברהם, מנהלת התוכנית לביטחון.

חני כהן:

חני כהן, אני מנהלת אזור דרום בחטיבה לקידום נוער וצעירים.

אורלי בן אהרון:

אורלי בן אהרון, יועצת ראש העיר וממונה על קידום נשים.

הדס בן אליהו:

הדס בן אליהו, אני ממכון ון ליר.

עו"ד דן בן טל:

דן בן טל, ייעוץ משפטי.

ישראל בלנקו:

ישראל בלנקו, מזכיר הוועדה.

מורן שמואלוף:

אני מורן שמואלוף, אני יושבת ראש פורום מקדמות שוויון מגדרי הארצי.

רונית רודזייב:

רונית (ל.ב) כהן, חברת מועצה.

מוריה רודל-סילפן:

מוריה רודל סילפן אני מנהלת המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות.

יוסף חיים מועלם:

יוסף חיים מועלם, חבר הנהלת העיר ומחזיק תיק מינהלים קהילתיים חרדי, חבר בוועדה.

יונתן פלג:

יונתן פלג, חבר מועצת העיר.

אבישג זוהר:

אני עיתונאית, אבישג זוהר, עיריית ירושלים.

ד"ר שלמה וויל:

שלוח וויל, מנהלת תצפית ישראלית על רצח נשים באוניברסיטה העברית.

חירות גזית:

חירות גזית ואני גם (ל.ב.)

אדיר שורץ:

אני אדיר, יושב ראש הוועדה למיגור אלימות וסגן ראש העיר, מברך את כל המשתתפות והמשתתפים כאן, בוועדה. מודה לדוקטור לורה ורטון, חברת מועצת העיר על שיתוף הפעולה ועל היוזמה לקיים דיון משותף ובאמת נדרשים כאן מאמצים משותפים וכל הנושא של מאבק באלימות בכלל וכלפי נשים בפרט ואני מאוד, אני לא שמח שאנחנו צריכים לקיים דיון אבל אם כבר אני שמח שמתקיים דיון ושמצפה דיון רציני ומקיף. ולמסקנות להמשך שנוכל ליישם כולנו ביחד בשיתוף פעולה כדי לצמצם את תופעת האלימות כלפי נשים.

לורה ורטון:

אוקי אני רק אגיד עוד כמה מילים לפתיחה ואז ניגש באמת למומחיות שבאו לדבר איתנו היום וזה שהדבר הכי חשוב בעיניי לעשות זה לעורר את המודעות, זה תמיד ההתחלה של טיפול בכל בעיה, ודי בנושא הזה. אני חושבת שהעירייה גאה לומר, מטפלת די יפה בכל מיני יוזמות בעניין הזה. אז בישיבה הזאת ננסה לשלב גם בין העלאת המודעות לבעיות הקשות אבל גם לשמוע קצת על הדברים שכן נעשים, שלום. אתן יכולות להציג את עצמכן רק שנוסיף? כל אחת?

שיר שיאחי:

כן אני שיר שיאחי, אני מנהלת מרכז הטיפול העירוני לאנשים בזנות. סליחה על האיחור.

לורה ורטון:

וחברותיי?

חמוטל גורי:

חמוטל גורי, אני גרופי של לורה. רעיון טוב.

לורה ורטון:

לא מזמן הייתה בחירה בין הרבה מאוד פעילויות. בכל אופן לגבי נשים, רציתי לומר שיש רציחות בכל מקום כל הזמן, אבל מה שמאפיין ומעציב במיוחד במקרה של נשים זה שאם מסתכלים על רציחות באופן כללי, היה דוח של האו"ם שיצא שקראתי עליו היום, 80 אחוז מהרציחות של גברים, אבל בקרב 20 אחוז שזה נשים, רוב מוחלט נרצחות על ידי או בני זוג, או אנשים שמכירים. לכן המודעות כל כך חשובה בעיניי כי נשים צריכות לדעת כמה רגיש מצבן. ואני גם אומר שאציין נתון אחד שאני בטוחה שיתייחסו אליו בהמשך, שאם אנחנו יודעים שזה מצב של גברים כלפי נשים אנחנו

גם יודעים שכשיש למשל זמינות גדולה של נשק, שנשים הן הראשונות לסבול מזה, להיות מושפעות מזה, למות מזה. אני חושבת שההשוואה שחשבתי עליה היא של אם אתם מכירים מכירות את מה שכורי פחם

יוסף חיים מועלם :

את מדברת על המגזר הערבי.

לורה ורטון :

לא לא אני מדברת על כל גברים נשים למיניהם.

יוסף חיים מועלם :

את מדברת על נשקים במגזר הערבי, אפשר לקבל

לורה ורטון :

לא אני לא מדברת על המגזר הערבי בכלל. אני מדברת על כל המגזרים ואני חושבת שהרישיונות הם בעיקר במגזר היהודי כי לצערי

יוסף חיים מועלם :

הרישיונות כן.

לורה ורטון :

רוב, הרבה מאוד אני לא יודעת מספרים אז אני לא אנסה לנקוט בהם, לגבי הנשק בחברה הערבית זה נשק לא חוקי. מה שאנחנו יודעים זה שבשנתיים האחרונות המספר רישיונות לנשק, שחולק, עלה מ10960 ל70004 בשנה. או זה פי עשרה ממה שהיה לפני חמש שנים. עלייה מאוד חדה בשנים האחרונות.

אלדד רבינוביץ :

כמה עלייה בנרצחות מנשק חוקי?

לורה ורטון :

אין

ד"ר שלמה וויל :

שתיים מתוך עשרים.

לורה ורטון :

שתיים מתוך עשרים אוקיי.

אלדד רבינוביץ:

אז כמה זה ביחס ללפני?

יונתן פלג:

אתה יכול לבחון את זה ברמת מסוכנות. יש לך עלייה של 1800 אחוז בבקשות לשלילת רישיונות. אז כנראה

מורן שמואלוף:

בסדר

לורה ורטון:

אני רק בפתיחה, אני רק בפתיחה

אדיר שורץ:

שנייה חשוב שנהל פה דיון מסודר.

ד"ר שלמה וויל:

אני גם כתבתי וזה התפרסם בעיתון.

לורה ורטון:

אני רציתי לתת פתיחה שכולנו נדע שמצב רע מאוד, חמור מאוד, אני גם למי שנפגע מהציון של הנשקים, אני מוכנה להודות, לי יש גם רישיון לנשק וגם נשק מאז שגרתי בקיבוץ בספר, אז זה לא עניין גורף שיש לי משהו נגד אנשים שמחזיקים בנשק, אלא אני יודעת כי זה הוכח ולא הספקתי להשלים את המשל שרציתי לתת, כורי פחם היו מביאים לתוך המכרה, כלוב עם קנרית. והיו יודעים אם הקנרית הפסיקה לשיר או לציץ או הייתה מתה, שזה הזמן לברוח. אני מרגישה שנשים הן הקנרית של כל החברה, שאנחנו יודעים ורואים שהן סובלות אז אנחנו צריכים להגיב, ולטפל. אז זהו אני לא ארחיב, יש הרבה מידע בקרב האנשים פה. דבר אחרון שאני אומר זה שאנחנו נשמע קודם כל מאורלי בן אהרון, יועצת ראש העיר ומנהלת המחלקה לקידום מעמד האישה, כי לצערי היא צריכה לצאת אז אנחנו נתחיל לשמוע כמה פתרונות וכמה (ל.ב) שנעשו על ידי עיריית ירושלים ואחר כך ניכנס יותר לפרטים של הבעיות שעומדות לפנינו. אז בבקשה אורלי.

אורלי בן אהרון:

יש את המצגת? אז שלום לכולם. אז אני אגע באמת בנושא של כל מה שהעירייה עושה, זה לא רק העירייה, זה העירייה יחד עם ארגוני נשים ושותפים. כל מה שאנחנו עושים במהלך החודש הזה,

להגברת המודעות החברתית והציבורית ולמתן כלים. ציפי לוי הקולגה שלי בטח תספר בהמשך על מה נעשה בתחום הטיפולי בנושא הזה. כי אנחנו לא נוגעות בטיפול, אנחנו יותר בעניין של הגברת המודעות. אז אני מניחה שאתם כבר נחשפתם לקמפיין הגדול שלנו תחת הכותרת והסלוגן אל תחכי לפרח הזה. אני רוצה רגע לומר משהו על הסלוגן הזה. כולנו רואים ומכירים את האלימות הגלויה, שהיא יותר האלימות הפיזית, זה דברים שרואים ובאמת רואים את זה. דווקא בחרנו בקמפיין הזה, אנחנו כל שנה בוחרות להאיר באור מסוים את ההיבט את הנושא של אלימות כלפי נשים. והשנה בחרנו להתייחס לנושא הזה של האלימות הסמויה שהיא בין היתר גם אלימות רוחנית שציפי תדבר על זה, אלימות מילולית, אלימות נפשית. וגם הדפוס החוזר הזה שמתנצל, אני יודע שפגעתי אני מתנצל, תסלחי לי. פרחים מתנות וחוזרים לפגוע. הדפוס הזה הוא קורה בהרבה מאוד משפחות וזה משהו מתעתע ומאוד מבלבל. שהרבה פעמים האישה אומרת, זה רק הפעם, זה לא יקרה שוב. ובאמת הכותרת הזאת שפרחים ומתנות לא יכולים להסתיר אלימות. אל תישארי בזוגיות מסוכנת. אנחנו מפרסמות את הקו המיוחד שהוקם כאן על ידי עיריית ירושלים, מוקד 106 שלוחה 5, זה הוקם לפני ארבע שנים ביוזמת ראש העיר ולשכת ראש העיר, וכמובן בשיתוף פעולה שלנו. במטרה לחסוך מנשים וגברים אני חייבת לומר, גם גברים שרוצים לקבל עזרה, במקום לעבור כל כך הרבה, תעבור לשלוחה הזאת, תעבור לשלוחה הזאת, פשוט מוקד 106 מגיעים לשלוחה 5, שלוחה ייעודית. המוקדנים יודעים לתת את המענה המותאם, מי שמאייש את השלוחה הזו זה עובדים סוציאליים מקצועיים שנותנים יודעים לתת את המענה בהתאמה גם למגזרים השונים. אז בעיר באמת הופצו למעלה ממאה שלטי חוצות, תחת הכותרת הזאת של אל תחכי לפרח הזה. אפשר לראות בגלויה הזאת את כל האירועים שהתקיימו במהלך החודש. יום עיון לאנשי מקצוע בנושא אנשים ונשים בזנות, שציפי תדבר עליו בהמשך. שיר תדבר עליו בהמשך. היה לנו מפגש בנעמ"ת בנושא של ילדים עדים לאלימות, עם תערוכה והכנת סרטונים שיצרו סטודנטיות וסטודנטים בבצלאל, סביב הנושא של מה מרגישים ילדים שהם עדים לאלימות שמתרחשת בבית. זה היה באמת מפגש מרתק, שהיה בנעמ"ת עם ההצגה שני זוגות נעליים. היו לנו שני מופעים בתיאטרון החאן של מופע של נשים עגונות ומסורבות גט, שבעצם דרך הכלי האומנותי של ספוקן וורד, סיפרו את הסיפור שלהן ואת המסע שהן עוברות כנשים שהן עגונות והן מסורבות גט. מחר בערב תתקיים הצגה בשם האירוע בתיאטרון החאן, שמספרת סיפור מאוד לא פשוט של גבר ואישה שנפגשים אחרי זמן, סביב הנושא של אירועי הבת והבן, שהיא בעצם נפגעת היא הותקפה מינית על ידי האב של החתן, שזה גם בעצמו מעורר שיח ויש באמת שיח סביב הנושא הזה. מניחה שבדרך לכאן ראיתם את התערוכה שמוצגת כעת ברחבת כיכר ספרא שהיא בעצם על סביב הכותרת של אל תחכי לפרח הזה, שמדברת על פרחים משונים, אבל מתחת לכל פרח כזה יש את תמרורי האזהרה ואותם ההיגדים שמדברים על זוגיות שהיא רעילה, זוגיות שהיא מסוכנת. אז כמו שאמרתי יש לנו במהלך החודש אירועים רבים, הכנס בדלתיים פתוחות זה כנס שהתקיים שלשום בתיאטרון 400 עובדות ועובדי העירייה. בעצם איפשר הצצה למה שקורה בבתי המשפט, בפרקליטות למי שמייצג נפגעות בעבירה, פרקליטים, תובעים, סגורים, כולל השתתפות בפאנל של נפגעת עבירה בעצמה שמתארת את התהליך שהיא עברה, מה זה להיות נפגעת עבירה ואיזה סבל בנוסף למה שהיא עברה, היא עברה בתהליך הזה. אני חושבת שזה היה יום מרתק ומטלטל ובאמת בוקס לבטן. בנוסף, נמצאת כאן מוריה, אנחנו נקיים בהמשך

השתלמויות למורות ומורים סביב הנושא הזה של תמרורי האזהרה. גם על זוגיות מכבדת, אנחנו דווקא רוצים לדבר גם על ההיבטים החיוביים, לאו דווקא כשמגיעים לסיפור הזה של הזוגיות הרעילה, אבל לדבר על מה זה אומר זוגיות מיטיבה וזוגיות מכבדת. אז בעצם אם אני מסתכלת אנחנו בחודש הזה בתהליך הזה של הגברת המודעות אנחנו התייחסנו כאן לקמפיין חוצות, לתערוכות יש ארבע תערוכות שמוצגות שמשמשות בכלים שונים של אומנות כדי לדבר את העניין של אלימות כלפי נשים ואירועים שיתקיימו במהלך כל החודש.

לורה ורטון:

תודה רבה אורלי ותודה על כל העבודה כי באמת אני חושבת שהעירייה למשל האירוע הזה שהיה בתיאטרון ירושלים שהיה אולי אירוע הכי רציני, הכי מעמיק, הכי טוב שראיתי, מכל האירועים שהשתתפתי בהם של העירייה. זה היה ממש מצוין ושמעתי על זה גם מעובדים ועובדות שהשתתפו אז תודה.

אורלי בן אהרון:

תודה אני מברכת על הישיבה הזו ומתנצלת שאני חייבת לצאת מוקדם.

אדיר שורץ:

אני גם אצטרף לדברי השבח גם על הקמפיין וגם על האירועים השונים ואני חושב שהקמפיין פה בכיכר ספרא במרחב הציבורי ש(ל.ב) בחדר הזה, מערב אוכלוסיות מכל הסוגים בירושלים. יש לזה חשיבות מאוד מאוד גדולה, מזמין מעורר שאלות, במובן הזה זה מאוד מאוד חשוב ומשמעותי אז ישר כוח גדול. ולפני שנמשיך אני אציין שהצטרף אלינו חבר מועצת העיר יוחנן ויצמן.

לורה ורטון:

כן תודה.

אדיר שורץ:

נציגת משטרת ישראל? או מוריה? קודם מוריה.

לורה ורטון:

מי שמוכנה קודם. מוריה? אוקיי.

מוריה רודל-סילפן:

אני צריכה (ל.ב) אקח ממך את העכבר. טוב אז תודה לכולם זה זכות גדולה להיות פה ולשים איזשהו זרקור בוועדה הזו על הנושא הכואב של הזנות. אדבר ממש כמה דקות על הזנות באופן כללי, אני אציג את עצמי שמי מוריה רודל סילפן, חוץ מהעובדה שאני ירושלמית, אני מנהלת את המטה למאבק בסחר בנשים ובזנות, את ההרצאה אני אעשה במשותף עם שיר שיאחי שהצטרפה

ויושבת כאן והיא חברה בקואליציה של הארגונים יחד איתנו. נספר רק בשתי מילים על המטה, אנחנו פועלות כבר 23 שנה כארגון לובי ומדיניות במטרה עיקרית של לצמצם את מדדי הזנות בישראל, חינוך הסברה, חקיקה, אכיפה, כל העבודה מול הכנסת והממשלה. כשאנחנו בעיקר מתמקדות בימים האלה בחקיקת חוק איסור צריכות זנות שצריך לעבור כחוק קבע, במדינת ישראל, זה חוק שעבר בהוראת שעה. המטה וזה משהו שחשוב להכיר מרכז כעשרים ארגונים וביניהם הארגון ששיר מובילה, כולנו יחד בקואליציה למאבק בזנות, ארגוני סיוע, ארגוני שיקום יחד עם המטה כדי להביא את השטח למעלה אל מקבלי ההחלטות. נביא ציטוט קטן מהחוק כפי שהוא שעבר בשנת 2018 לראשונה במדינת ישראל ונכנס לתוקפו ב-2020, החוק שקובע שצריכת הזנות במדינת ישראל היא עבירה פלילית. יש לצמצם את תופעת הזנות, מהלך משולב של חינוך והסברה שקודם כל מכיר בזנות כאלימות, כפרי של ניצול, של מצוקה ושל נסיבות חיים פוגעניות ובעצם מתייחס לאישה בזנות כקורבן ולצרכן כמי שעובר עבירה פלילית. אלה הדברים המרכזיים שאנחנו עושות, זה באמת מוודאות את המענים מול ביטוח לאומי, מול בנק ישראל, מול חדלות פירעון, מוודאות שיש חקיקה, אכיפה של משטרת ישראל את החקיקה הקיימת, תכף ניגע בזה וכמובן חינוך והסברה. נסביר רק טיפה על החוק, שנכנס לתוקפו ב-2020. בעצם כששוטר או שוטרת מגיעים לזירת זנות בהינתן שהם עברו הכשרה ותופסים את צרכן הזנות בשעת מעשה, חובת ההוכחה היא עליו, לא על השוטר. מספיק שהוא יהיה נוכח בזירת זנות ולכן הוא צורך מעשי זנות ועובר עבירה פלילית, הקנס הראשון יהיה אלפיים שקלים, על עבירה חוזרת 4000 שקלים. כשאפשר ורצוי להמיר את הקנס בסדנה, לצערי זה לא נעשה מספיק. כל נושא האכיפה הוא נושא קשה וטעון, משטרת ישראל נכון להיום כמעט ולא אוכפת את חוק איסור צריכת זנות משלל סיבות. נגיע לזה. קצת נתונים ראשוניים. המספרים הרשמיים מדברים על 14 אלף אנשים, בעיקר נשים 95 אחוז נשים בזנות, המספרים הלא רשמיים מדברים על הרבה יותר מזה. רובן נכנסות לזנות כשהן בגיל מאוד מאוד צעיר, במוצע גיל 12, כך שאפשר להבין מזה על חופש הבחירה בזנות. רובן נכנסות בגלל פגיעה מינית מתמשכת בילדות, גילוי עריות ובית מאוד מאוד לא מוגן. זה סיפורים שחוזרים על עצמם וכמובן אלימות מינית היא הסיבה מספר אחת שמובילה נשים להתדרדר לתוך מעגל הזנות.

אלדד רבינוביץ:

האם מדובר על נשים שהן בעצם ילדות הארץ? או מדובר כאן על ייבוא וסחר בבני אדם?

מוריה רודל-סילפן:

הנתונים האלה, שאלה במקום, מתייחסים בעיקר לנשים בזנות, סחר זה חלק מתופעת הזנות אבל שם הנתונים הם אחרים. אז הנתונים שאני מדברת עליהם עכשיו הם בגדול על נתונים מישראל, על נשים ישראליות, למרות שזאת אבחנה שלפעמים קשה לעשות אותה, נגיד באופן כללי הנתונים מאוד מאוד חסרים. אין לנו באמת נתונים רשמיים מתעדכנים על מצב הזנות במדינת ישראל, רק נגיד שכמו שאתם מתארים לעצמכם, תעשיית המין היא תעשייה שמגלגלת מיליארדים בשנה, כשנשים בזנות ככל שהן מעידות וגם מחקרים מוכיחים, שנכנסות לזנות מתחת לקו העוני, בוודאי יוצאות

ממנה אם הן מצליחות לצאת ממעגל הזנות. גיל הפטירה הממוצע עומד על 36, רצח התאבדות מנת
יתר הן באמת הסיבות הרווחות

אבישג זוהר:

זה בכל הארץ?

מוריה רודל-סילפן:

זה בארץ, כל הנתונים האלה הם נתונים ארציים, עוד לא דיברנו על ירושלים שתיתן זרקור ספציפי
על מה שקורה

מורן שמואלוף:

אלפיים שבע מאות ש"ח זה

מוריה רודל-סילפן:

בממוצע

מורן שמואלוף:

בחדש?

מוריה רודל-סילפן:

כן, אחרי שהיא מסיימת לשלם את חובותיה ואת הסמים שהיא צריכה לצרוך, לרוב אם היא תחיה
זה יהיה מתחת לקו העוני. אי אפשר להתקיים בזנות, אי אפשר לצאת מהזנות. קשה מאוד, בוודאי
לא איך שנכנסת, אבל זה חלק מעבודת השיקום שתכף שיר תשים עליה יותר זרקור. דיברנו על
החוק, בעיה אחת מאוד מאוד קשה שאנחנו מתמודדות איתה, עם החוק, חוץ מזה שבימים אלה
הוא צריך להפוך לחוק קבוע, ונעשית עבודה בכנסת ואני מקווה שכבר בחודשיים הקרובים הכנסת
תעביר את חוק איסור צריכת זנות כחוק קבע. אתם יכולים לראות את הריבוע האדום שמראה על
מספר הקנסות שחולקו בירושלים, לדעתי מאז ומתמיד אם אני לא טועה. כן מ-2021 ועד אפריל 24,
זה השקף היחיד שאני אקריא אותו כדי לחדד, חולקו ארבעה קנסות בעיר ירושלים, זה בוודאי לא
בגלל שהיו רק ארבעה צרכני זנות. אין אכיפה בירושלים על חוק איסור צריכת זנות. אם אפשר
להגיד משהו אחד לזכותנו, לא רק אצלנו זאת הבעיה. אבל בוודאי שיש זנות בירושלים והיא בוודאי
לא נאכפת, ומאוד חשוב לנו לשים כאן זרקור על הבעיה הזו שהיא כמובן ארצית אבל נתייחס אליה
כאן במישור המוניציפלי. אתם יכולים לראות שבממשלות קודמות הייתה בכל זאת אכיפה הרבה
יותר מאסיבית, אכיפה שלא קיימת היום. אני מקווה שלא תפריע לחוק לעבור כחוק קבע, ואז כמובן
שנידרש גם לנושא האכיפה. אני מעבירה את השרביט לשיר שתמשיך כאן.

מורן שמואלוף:

שאלה כאילו הקנסות שניתנו זה בגלל שהוא לא עבר כחוק קבע?

מוריה רודל-סילפן:

לא

מורן שמואלוף:

או פשוט אין אכיפה

לורה ורטון:

אין אכיפה

מורן שמואלוף:

אבל החוק קיים כאילו עכשיו

לורה ורטון:

החוק קיים החוק מ-2020. כמו שאין אכיפה. אני חושבת שלא היה אף קנס על קליטת (ל.ב.) למשל.

מוריה רודל-סילפן:

אני רק אגיד שכדי להעביר הוראת השעה

לורה ורטון:

בשנים האחרונות כי אין אכיפה אין מי ש

מוריה רודל-סילפן:

כן הוראת השעה נכנסה לתוקפה ב-2020 והיא בתוקף עד יולי 25. כשחוק הקבע אנחנו מתחילים את הלובי ואת העבודה עליו עכשיו אבל עד יולי 25 החוק עומד בעינו. הוא ימשיך גם אוטומטית עד שהוא יעבור כקבוע.

שיר שיאחי:

אז שלום לכולכם, אני אתייחס רגע לשלושת, לי קוראים שיר שיאחי, אני עובדת סוציאלית ומנהלת את המרכז העירוני לאנשים בזנות, אני תכף אגיד מה זה אומר המרכז העירוני לאנשים בזנות, אני אתחיל משלושת הלוגואים שאתם רואים למעלה בשקף שלי שהם בעצם עיריית ירושלים, משרד הבריאות ומרפאת לוינסקי, שזה בעצם

רון מאיר:

את יכולה להרים את הקול?

שיר שיאחי:

עוד להרים את הקול?

רון מאיר:

כן כי זה ממש שולחן ארוך ואת פה כזה

שיר שיאחי:

כן אני אשתדל מאוד. שלושת הלוגואים האלה הם נמצאים שם כי הם בעצם שלושת הגופים שתרמו להקמה שלנו. אנחנו השירות העירוני הוקם בזכות הצעת החוק, מה שמוריה דיברה עליו כמהלך המשולב. החוק מתייחס לאכיפה לשיקום ולחינוך אז אנחנו תחת המענים שהוקמו נכנסות לשיקום. הוקמנו כשירות שיקום של משרד הבריאות, לא של משרד הרווחה, על אף שאנחנו שירות סוציאלי. בעיקרון אנחנו גם נותנות את המענים הרפואיים למחלות מין ולכן נמצאת שם מרפאת לוינסקי שהיא בעצם האמא המייסדת של השירות הזה, שזאת בעצם מרפאה שמשרד הבריאות ולשכת הבריאות המחוזית בתל אביב הקימו לפני 22 שנה במטרה לצמצם תחלואה במחלות מין ותוך כדי העבודה הזאת התפתחה מומחיות במתן מענה לאנשים בזנות כי הבינו שכדי לצמצם תחלואה במחלות מין צריך להגיע לאוכלוסיה בזנות וגם למי שצורך. אז כל השירותים במרפאה ניתנים בחינם ובאנונימיות, מתקציב המדינה, זה שירות ציבורי.

מורן שמואלוף:

איפה היא יושבת המרפאה?

שיר שיאחי:

בתוך התחנה המרכזית בתל אביב. אנחנו בירושלים הקמנו מרכז עירוני תחת אגף הרווחה בעירייה, ציפי הייתה המנהלת הישירה שלנו בתוך אגף הרווחה. (ל.ב.) תחת ינון שזה שירות ילד נוער ומשפחה באגף הרווחה. ובעצם עיקר השירות שלנו בירושלים הוא שירות פסיכו סוציאלי כש(ל.ב.) שירות הזה ואנחנו נותנות שירות רפואי על בסיס ניידת שמגיעה מתל אביב מהמרפאה בתל אביב עם אחות וכל הציוד הרפואי שאיתו אנחנו נותנות את השירות של איתור מחלות מין וטיפול אם מישהו מתגלה חיובי. זה ככה בגדול

ציפי לוי:

איפה זה קורה?

שיר שיאחי:

זה קורה פיזית במרכז העיר, אנחנו יושבות במבנה של העירייה, ברחוב שמאי. שם אנחנו נותנות את הטיפול הפסיכו סוציאלי לאנשים בזנות. את הטיפול הרפואי אנחנו נותנות גם למי שצורך זנות,

מתוך תפיסה של בריאות הציבור שהמטרה היא לצמצם תחלואה במחלות מין, לא זכאים לשירות הסוציאלי, רק לאיתור מחלות מין. המרכז הוקם באוגוסט 21, מאז שהוקם טופלו בו 73 נשים וגברים שנמצאים על רצף הזנות. בטיפול הפסיכו סוציאלי. בטיפול הרפואי נבדקו 105 נשים וגברים שהגיעו לבדיקות למחלות מין, לא כולם המשיכו גם לקבל טיפול סוציאלי אלא רק הגיעו לבדיקות. אני אגיד בהקשר הזה ובהקשר של מה שמוריה אמרה גם על הנתונים, ועל ההיקף של התופעה, המספרים האלה הם אולי נשמעים לכם נמוכים אבל מבחינתנו א' הם כל אישה איש ואישה שפגשנו עולם ומלואו שהצלחנו להגיע אליו ולנסות לתת סיוע ביציאה ממעגל הזנות, אבל הנתונים האלה הם כמובן נתוני חסר והם בטח אם אפשר יותר אני אשמח אבל אם זה לצורכי שיווק אז אני אשמח לא להקריא אם אפשר.

רון מאיר:

לא אלא הקלטתי, צילמתי אותך בשבילך

ד"ר שלמה וויל:

אפשר

מוריה רודל-סילפן:

היא רק תסיים להציג את הנתונים.

שיר שיאחי:

שאלה הייתה? אני כבר אענה על שאלות אם יש, אבל רק רציתי להגיד לגבי ההיקף שהמרכז שלנו מונה כרגע ארבע עובדות סוציאליות ואותי, ולאורך כל שלוש השנים האלה זה לא היה היקף העבודה, לפעמים היינו רק שתי עו"סיות ומנהלת, ובעצם אנחנו כרגע כמעט בתפוסה מלאה של לייאש את כל כמות המטופלות שעובדת יכולה לקבל וזה מגיע אחרי שנה וחצי, שהניידת הרפואית לא פעלה. חלק מעבודת הניידת מטרתה גם לתת את הבדיקות למחלות מין אבל גם לאתר את האוכלוסיה בזנות שנמצאת בירושלים. האיתור בירושלים הוא שונה מאוד, אני ארחיב עליו קצת יותר בשקף הבא אבל הוא שונה מאוד מאיך שנראה איתור בתל אביב, בערים שמוכרות יותר כערים שיש בהן זנות, כמו בחיפה למשל, כי הזנות פה היא נסתרת. היא זנות שאתה לא מסתובב ברחוב ורואה שלטים של מכונים, גם לא רואים את הכרטיסיות

ציפי לוי:

קצת רואים במרכז

שיר שיאחי:

גם הם נסתרים כמכוני ספא

ציפי לוי:

הם נסתרים נכון.

שיר שיאחי:

לרוב אתה לא תראה, לא יהיה קל לזהות אותם בעיניים לא מקצועיות מבחוץ. עיניים מקצועיות כבר למדנו לזהות איך נראים מכונים, אנחנו יודעות לאתר דירות דיסקרטיות שהן חלק מרשת באמצעות כל מיני סימנים שאנחנו כבר מזהות בחוץ, אבל מה שחשוב לי להגיד בהקשר של הניידת זה שעבודת האיתור שלנו בחוץ, בשטח, לא התקיימה בשנה וחצי האחרונות כי היו בעיות עם הפעלת הניידת שקשורות גם במכרז של משרד הבריאות, לא בעירייה. אבל זה רק לסבר לכם את האוזן שהצלחנו להגיע לכמות המטופלות רק על סמך פניות גם מפה לאוזן של מטופלות שכבר איתרנו, גם משירותים עירוניים אחרים שהפנו אלינו או עמותות שהפנו אלינו שאיתרו נשים, גברים בזנות אצלם וידעו להפנות אלינו, וגם מאזרחים שפונים אלינו ואומרים יש פה דירה ואנחנו מגיעות וגם בלי השירות הרפואי ומנסות להציע את הטיפול.

אלדד רבינוביץ:

אמרת שאתם לא נותנים מענה פסיכו סוציאלי לגברים צרכני זנות.

שיר שיאחי:

נכון.

אלדד רבינוביץ:

למה, הם גם צריכים.

שיר שיאחי:

אתה צודק ואני הראשונה להסכים שהם גם צריכים, אני הראשונה להסכים שצרכנים צריכים קודם כל חינוך והסברה ולהבין שהם בעצם עושים נזק במה שהם עושים, ושהם אולי צריכים טיפול רגשי כי יש שם איזה שבר בסיסי שהוביל אותם לזה, אבל זה לא המדד שלנו, המדד הטיפולי שלנו הוא לאוכלוסיה בזנות, צריכים מקום

אלדד רבינוביץ:

יש מישהו (ל.ב.)

שיר שיאחי:

צריך להמציא.

ציפי לוי:

זה כמו שטיפול בפוגעים הוא היום נתון רק לשירות מבחן, רק אחרי הפללה. לא קודם. לקונות שהמדינה צריכה לתת להן מענה.

הדס בן אליהו:

למשרד הרווחה

ציפי לוי:

אני אדבר על אלימות אחר כך.

לורה ורטון:

אני גם אציין כבר שירושלים היא העיר היחידה, יכולה להסביר יותר טוב ממני, שלמשל נותנת טיפול לגברים אלימים, בלי שהם צריכים להירשם במשרד, ברווחה, לשכה או שום דבר. דווקא די פורצת דרך בעניין של טיפול בגברים אבל כנראה בנושא הזה עוד לא הגענו וצריך להגיע.

שיר שיאחי:

אני אוסיף עוד איזה פרט מידע לגבי הרחוב שבהמשך למה שמוריה הציגה שיש אפשרות לקנס חלופי, זאת אומרת להמיר את הקנס, מי שצרכן זנות שמקבל קנס בפעם הראשונה או שנייה או שלישית יכול להמיר את הקנס ולבקש לעבור איזושהי הדרכה או סדנה כזאת ששירות המבחן אחראי עליה, שבמסגרת הסדנה באמת יש שם אמורה להיות שם איזושהי עבודה חינוכית ששן של כמה מפגשים.

אלדד רבינוביץ:

טיפולית?

שיר שיאחי:

לא טיפולית, יותר הסברתית, הם כן אמורים להיפגש שם עם נשים בזנות. זה קורה, אני לא יודעת את המספרים, אולי את יודעת להגיד.

ציפי לוי:

יש תוכניות אבל אם אין לקוחות אז אין איך להפעיל אותה.

שיר שיאחי:

לא, כשהתחילה האכיפה אני חושבת שפנו משהו באזור העשרות פונים.

מוריה רודל-סילפן:

כשהאכיפה הייתה בשיאה, גם ההפניה לסדנאות הייתה בשיאה והיו יותר גברים שעשו סדנאות, יותר גברים שהופנו לסדנאות, צריך גם שהשוטר בזירת האירוע יפנה את הצרכן שהוא תופס לסדנה או שבאיזשהו שלב יפנו אותו במקום הקנס לסדנה. הייתה תקופה שהיו יותר, הסדנה לא מושלמת אבל יש כאן תהליך שהתחיל. הם פוגשים שורדת זנות, הם מבינים קצת את נזקי הזנות, הם עוברים שם איזשהו תהליך. לצערי אין אכיפה אז אין אכיפה אין קנסות ואין המרה של קנסות לסדנאות. כי כל האירוע לא כל כך קורה. כן לגמרי צריך להחזיר את זה.

שיר שיאחי:

אני אגיד שבתפיסה שלנו כמרכז טיפולי העבודה היא צריכה להיות הרבה יותר רחבה בספירה חברתית ציבורית מאשר רק באכיפה כדי שנצליח למגר את הזנות. אנחנו תמיד אומרות שאם לא תהיה צריכת זנות אז גם לא תהיה זנות. קודם כל צריך להתמודד עם הביקוש ואחרי זה אולי עם ההשלכות של זה. והביקוש הוא חלק מאיך שתופעה חברתית נראית ומאיך שהחברה שלנו בנויה. אני אתייחס רגע לעבודה הטיפולית שלנו. אז אצלנו במרכז באמת כרגע ברגע זה מטופלות 48, מטופלות ומטופלים. גברים ונשים שהם על רצף הזנות. אנחנו משתמשות במושג של רצף הזנות כי זנות יכולה להיראות בכל מיני צורות, אני לא איכנס לזה מאוד לעומק אבל רק אגיד שזה לא תמיד האישה ברחוב שאנחנו מדמיינים. זה יכול להיראות גם בבתים פרטיים, זה כמובן יכול להיות גם ברשתות של דירות דיסקרטיות, זה יכול להיות ברחוב, זה יכול להיות בהמון המון דרכים. יכול להיות גברים, יכול להיות נשים, זה יכול להיות צעירות, זה יכול להיות מבוגרות. יש לנו מטופלת מבוגרת במרכז, היא בת 58. אנחנו יודעות שזה לא הגיל הכי מבוגר שנשים נמצאות בן בזנות. יש לנו אימהות, יש לנו סטודנטיות, יש לנו כאלה שהן גם עובדות במקצועות חופשיים והן עדיין נמצאות בזנות. זאת אומרת שהסיבה לכניסה לזנות היא לא רק עול כלכלי. היא גם אבל היא תמיד משולבת בעוד נסיבות שהובילו אנשים להגיע למצב הזה של בחירה באסטרטגיות הישרדות של זנות, ככה אנחנו מגדירות זנות. מבחינת העבודה הטיפולית במרכז נקרא פסיכו סוציאלי, זה אומר שמחזיקים את שני החלקים, גם של הפסיכו דינמי, החלק הרגשי של טראומת הזנות וטיפול בה, וגם את החלק הסוציאלי של מיצוי זכויות, זה כן בהיבט הטיפולי אני לא יודעת, מצטערת שפספסתי את סבב הפתיחה, לא יודעת כמה אנשי טיפול פה יושבים אבל זה כן עמדה מאוד מאוד ייחודית בעולם הטיפול שמחזיקים את שני החלקים האלה גם של הפסיכו וגם של הסוציאלי, והעובדות הסוציאליות שלנו במרכז עושות את שני החלקים האלה במקביל, זאת אומרת זה לא בן אדם שונה עושה את הדברים האלה, ואותה מטפלת רואה את האישה בשלמותה, ועוברת לה בכל העולם שלה. החלקים הסוציאליים הם בעצם עזרה של מיצוי זכויות, קבלת הכרה בביטוח הלאומי, יש הרבה עבודה שמוריה לא הציגה שהמטה עשה, אבל אני ארים פה למטה ואני אגיד שהמטה בשלוש שנים האחרונות, ארבע שנים מאז שהחוק נחקק, ונכנס לתוקף גם, קידם המון המון אפיקים של סיוע במיצוי זכויות לאנשים בזנות, כמו למשל מודל ייעודי להכרה בביטוח לאומי לשורדות זנות שלא דורש אבחון פסיכיאטרי, שזה חסם משמעותי שהיה להכרה של הנשים האלה בקבלה (ל.ב) יש מודל ייעודי לחדלות פירעון שהובילו אותו מול משרד המשפטים שמסייע בסגירה של חובות (ל.ב).

גם חסמים משמעותיים ליציאה מעולם הזנות, מדברת איתכם על חובות של מאות אלפי שקלים מטופלת שלי שסגרה חוב של 200 אלף שקל משנות התשעים שהיה לה.

ציפי לוי:

סגרה זה אומר סולק.

שיר שיאחי:

לסיים. להתקדם?

אדיר שורץ:

צריך להתקדם, יש לי שתי שאלות בבקשה. אחת למה צריך להביא ניידת מתל אביב, האם אין ניידת בירושלים? אם הבנתי אותך נכון, זה אחת, ושתיים, כל אדם כל איש וכל אישה הם עולם ומלואו. וברור לי שיש פה עבודה מאוד מאוד מאומצת, אני לא שואל מהמקום הזה. אני שואל מהמקום שיש פער גדול מאוד בין המספרים שהציגה מוריה קודם לבין המספרים של מטופלים. אז השאלה האם זה כי המענה הוא אחר, וניתן במקומות אחרים או כי המענה לא ניתן בכלל או כי לא כולם צריכים טיפול, יש קשת כמו שאת אומרת.

שיר שיאחי:

התפיסה שלי היא שכל מי נמצא בעולם הזנות צריך טיפול וראוי לטיפול ומגיע לו טיפול. אמרתי שאנחנו במרכז צוות מאוד מצומצם ובשונה משירותי טיפול אחרים, בשונה מנגיד עו"ס ברווחה שיש לה מאה תיקים נראה לי במקרה הטוב אולי, אז אצלנו התקן הוא 15 16 מטופלות לעו"ס, בגלל העבודה שתיארתי לכם שהיא עבודה מאוד מאומצת והיא לא מסתכמת בשעה בשבוע. זאת אומרת

אדיר שורץ:

כלומר אנחנו צריכים לחיות בתודעה שיש לפי המספרים שמוריה הציגה, שאני יודע שהם מספרים ארציים ושהרבה מהתופעה מתרכזת במרכז הארץ אבל בכל זאת ירושלים העיר הגדולה בישראל וכן הלאה וכן הלאה, אני צריך לצאת כרגע מנקודת הנחה, ללכת לישון בלילה בידיעה שיש מאות מקרים לא מטופלים בירושלים?

ציפי לוי:

בהקשר של זנות.

מוריה רודל-סילפן:

זה הערכת חסר אפילו, מאוד.

לורה ורטון:

לראות אם הבנתי נכון, יש פער בין מספר הנשים המטופלות למספר הקנסות שהגענו לארבעה, כן?

אדיר שורץ:

אז תכף נציגת המשטרה, חשוב מאוד שתתייחסי. ולגבי הניידת?

שיר שיאחי:

כן, ידיעה שצריכה להטריד את כולנו וכן, כאילו התקנים צריכים לגדול. אני אגיד ששוב אנחנו שירות חדש. שפועל בעיר. היה גם מאוד מאוד קשה להקים אותו, מי שהיה לורה אני לא יודעת אם היית בחלק הזה ביום עיון שלנו אבל קיימנו באמת יום עיון לפני שבועיים לרגל שלוש שנות פעילות ודיברנו על הקשיים בהקמה שהיו, גם הקשיים העירוניים הפנימיים אבל גם הקשיים מול האוכלוסיה, לאתר אותה ולהגיע לאוכלוסיה שהיא נסתרת וגם באמת לא, כאילו אנחנו כולנו חיים פה בירושלים אנחנו יודעים שזאת עיר שמרנית, לא נוח פה לדבר בטח לא על מיניות וגם לא על זנות, זה משהו שקשה לדבר עליו בפרהסיה בגלל זה גם מאוד מאוד מרגש אותי ומשמח שאנחנו נמצאות פה בוועדה הזאת. זה לא ברור מאליו, אני חושבת שזה אולי פעם ראשונה שניתן זרקור רשמי בוועדה כזאת, על נושא הזנות. זה לא ברור מאליו בכלל. וכן השירות צריך לגדול חד משמעית. לנושא הניידת, אנחנו הוקמנו כשירות אמרתי של משרד הבריאות, בעצם עיריית ירושלים לקחה על עצמה את המכרז להפעיל את השירות והוא נעשה בשותפות עם המרפאה בתל אביב. צריכה להתרחב.

מוריה רודל-סילפן:

כן מרשים מאוד

ציפי לוי:

אני אסביר רגע. קדמו ניסיונות ארוכים מאוד, שלנו להקים על פי בקשת משרד הרווחה שהוציאו מכרזים, פעם שלישית כבר ואין שום עמותה שעולה למכרז כדי להקים מערך מענים שזה דירת חירום ומרכז יום, כי הרי לטפל בנשים על רצף הזנות טיפול סוציאלי רק שעה בשבוע וגם כמה שהיא תהיה מערכתית זה לא מספיק. צריך כדי שהם יצליחו לשרוד את השיקום, שיהיה להם מרכז יום, שיהיה תעסוקה, שיהיה להם דירת חירום, כל הספקטרום רחב. אבל לצערנו זה לא מתאפשר בירושלים ולכן משרד הרווחה, אני מבינה שבשלבם המתקדמים מאוד של לעשות מכרז נוסף אבל בתקווה שהפעם כן יעלו על המכרז ויקימו את מערך השירותים שיתמוך גם בטיפול הסוציאלי שנמצא במרכז.

אדיר שורץ:

אוקיי זה חשוב נצטרך לעבוד בידיים להביא את העמותה הזאת, היא לא תבוא מהשמיים. אבל עבודה משותפת של כולם פה. אני אשמח שנעבור לנציגת

מוריה רודל-סילפן:

רגע שנייה, הייתה עוד משהו שהיא רצתה.

שיר שיאחי:

בסדר אני חושבת שדי התייחסתי אליו, איך נראית הזנות בירושלים כשהיא מוסדרת

אדיר שורץ:

ד"ר וויל רצתה להגיד קודם משהו.

מוריה רודל-סילפן:

ויש לנו עוד משהו שרצינו לומר בהקשר של המלחמה.

ד"ר שלמה וויל:

תודה על הדברים שמאוד האירו לנו. עם א'. הנשים האלה הן בסיכון והשנה עד היום נרצחו 20 נשים, בגלל שהן נשים בישראל, מתוכן שתיים, עשרה אחוז, שהן עוסקות בזנות. והנקודה השנייה היא, שהשתיים האלו לא היו אזרחיות ישראליות, ומאוד מאוד חשוב לכם למטה הארצי לאסוף נתונים על עוסקות בזנות שהן לא ישראליות.

מוריה רודל-סילפן:

כן משתדלות

ד"ר שלמה וויל:

כן תודה.

מוריה רודל-סילפן:

ועוד לא פתחנו פה אפילו את נושא הסחר למרות שיש גם סחר בירושלים, אם העכבר אצלך את יכולה לעשות לחיצה אחת קטנה אני בשתי מילים רק, את יכולה להמשיך או אם אמרת

שיר שיאחי:

אני רק אגיד כי באמת שאלתם גם אם יש עוד מרכזי סיוע או מענים אחרים לאנשים בזנות בירושלים, אז אין מרכזים ייעודיים לאנשים בזנות אבל יש עוד כל מיני שירותים טיפולים שפוגשים אוכלוסיה בזנות. כי אוכלוסיה בזנות היא אף פעם לא רק אוכלוסיה בזנות, היא יכולה להיות גם אנשים שמכורים לסמים או שהם דרי רחוב או שהם עברו פגיעות ותקיפות מיניות, זה כמעט 100 אחוז מ100 אחוז לפחות ממי שאנחנו פוגשים. בטח בשירותים לצעירים שיש שם גם רצף זנות שמתחיל בגילים אחד הנתונים הכי אני חושבת מחלחלים זה שגיל הכניסה לזנות הוא ב13 14. אז אנחנו מדברים על נוער וצעירים בסיכון שגם הם נמצאים, מטופלים ביחידות העירוניות השונות או

בעמותות, הזכרתם את עלם. אז זה חשוב לי שתדעו אבל אף אחד מהם לא מתמחה בטיפול בזנות. שזה, ששם הלקונה המרכזית ואנחנו באמת מקבלות המון המון פניות מהם, מהשירותים לצעירים המון פניות (ל.ב) אנחנו מקבלות עכשיו, לאחרונה יש מגמה חדשה של פניות מסל שיקום, שזה כביכול המעטפת היותר מתקדמת של אנשים שהם יותר מתפקדים ויציבים בחיים שלהם, והם עדיין פונים אלינו כדי לקבל טיפול סביב הזנות. אז.

מוריה רודל-סילפן:

אני לא ארחיב על הנושא של המלחמה, רק חשוב

אדיר שורץ:

מוריה רק ממש בקצרה, סליחה.

מוריה רודל-סילפן:

אנחנו נמשיך, לא נדבר, ברור לי שיש עוד נושאים שקשורים לאלימות לדבר עליהם היום, לא נרחיב בנושא של המלחמה, רק נגיד שבשנה האחרונה יש מחקרים שמעידים באופן כללי וגם מחקר בנוגע לחרבות ברזל, של מכון ברוקדייל שמראה קשר ישיר בין המלחמה בחזית לבין עלייה של אלימות בעורף, עלייה בצריכת זנות. יותר חיילי מילואים וחיילים בסדיר צורכים זנות, יותר זנות אלימה, יותר נשים שחוזרות למעגל הזנות, לפעמים לרחוב, ואני חושבת שהדבר הזה פוגש גם את ירושלים, צריך להבין שזה ברמה ארצית. יותר נשים פונות למרכזי הסיוע, צריך לזכור שכל מגמה שאנחנו מדברות עליה, אנחנו כנראה בשנה הבאה ובעוד שנתיים נבין עד כמה המלחמה החריפה את המצב. עוד לחיצה אנחנו ממש בסוף. אני חושבת שכן שווה רגע אולי לחשוב בסיום הוועדה הזאת אם הוועדה תרצה לעשות איזשהו סיור שטח כדי לראות בעיניים את המאפיינים של הזנות בירושלים, בין אם הוועדה הנפרדת או המשותפת. ולחשוב יחד איך אפשר לסייע גם אם זה מול משרד הבריאות, מה המנדט של העירייה להגביר את המענה ואני כן אשמח בהמשך לתגובת המשטרה לגבי אכיפה, או איך מתחילות אכיפה גם בירושלים. תודה.

רון מאיר:

ישראל המצגת הבאה בבקשה.

לורה ורטון:

של המשטרה אני רק אגיד, בדיוק בסוף שציינת את ההשפעה של המלחמה, הדוח

רון מאיר:

זה מה

מוריה רודל-סילפן:

לא, אין. זה מה ששלחתי לך. האחרון.

לורה ורטון:

הדוח שנשמע אחר כך בן אליהו בדיוק על זה, על השפעת המלחמה על נשים אז זה גם מתקשר מאוד למה ששמענו עכשיו לצערי.

אדיר שורץ:

בבקשה.

מוריה גרה:

אני אתחיל מזה, אני לא אתייחס לזנות מסיבה אחת. נמסר לי שאני אמורה להתייחס לאלימות במשפחה בפרט. אז אין לי נתונים ואני לא אוכל לתת מענה ולא ראוי שאני אתן מענה כשאין לי את הנתונים הנכונים ולהגיד למה, אני יכולה להגיד שכן יש איזשהי בעייתיות באכיפה. זה אכן נכון. והמספר שהצגתי, יצא לי לבדוק לפני תקופה, התבקשתי לבדוק כי עשו עבודה בנושא, לכן אני לא רוצה לתת תשובות. האכיפה היא כן נמוכה אבל אין לי כרגע הסבר.

מוריה רודל-סילפן:

אנחנו מכירות את הבעיה.

אדיר שורץ:

א' אם וכאשר נעשה סיור משותף אז אפשר לעשות אותו משותף פעם אחת, ופעם שנייה ככל שיש לך נתון אחר שתצצי שנעביר, הגופים הרלוונטיים פה אז מצוין אנחנו

מוריה גרה:

אין שום בעיה אני יכולה לבדוק גם ולהחזיר תשובה, בשמחה, פשוט לא ידעתי שזה אמור לעלות.

אדיר שורץ:

בסדר.

מוריה גרה:

אני אתחיל בכל הנושא של מה שקשור לאלימות במשפחה. יש לנו שני נציגים של המשטרה במרכזי אלומה, סביר להניח שהרוב כאן באים מתחום הרווחה אז מכירים. מרכזי אלומה שייכים למשרד הרווחה. יש לנו שני נציגי משטרה שמתעסקים בכל הנשים שלא מוכרות לגורמי הרווחה כמקלט, סוג של מקלט זמני עד 72 שעות. השוטרים שם, מאז שנעשה פרסום שזה קרה בחודש האחרון למרכזים האלה יש קצת יותר פניות. מתחילת השנה קיבלו 310 פניות למקום. לא כל פנייה מסתיימת בתלונה במשטרה, סך ה-310 הגישו תלונות סך הכל 36 נשים. לא מעבר לכך. המקום נותן

סיוע גם למקלט בת מלך שנמצא באזור. יש גם העבירה היא אחרת. נשים יכולות להתייעץ שם עם השוטרים, יכולות גם בתור אנונימיות לקבל איזשהי אינפורמציה, מלווים אותן במשך חודשים, לפעמים עד שהן מגיעות למסקנה כן להגיש תלונה. המקום הוא כבר רק בשנתיים האחרונות בבית שמש. מטפלים לא רק במחוז ירושלים, מטפלים גם בנשים שמגיעות מהדרום, מאזור המרכז. כרגע יש רק עכו, ירושלים, באר שבע וראשון נפתח. זה מבחינת מרכזי אלומה. יש לנו את מרכז הגנה לילד שממוקם בגבעה הצרפתית, יש לנו גם שני נציגים של המשטרה שיושבים שם מדריכים וחוקרי ילדים. יותר מתעסקים באלימות כלפי ילדים שנמצאים במשפחה על ידי אחראים בלבד, שזה הורים, מורים, רבנים, במסגרת לימודית או מדריכים כלשהם.

לורה ורטון:

כלומר לא בין ילדים.

מוריה גרה:

לא בין ילדים. רק כאילו כשהפוגע הוא האחראי על אותו ילד. בנוסף לכך הם מטפלים גם בפגיעות מיניות בתוך המשפחה או על ידי שוב אחראים בלבד. החוקרים שם מוסמכים כחוקרי נוער. מבחינת נתונים מחוזיים כאן נשים בסיכון, זה כל הנושא של התיוג שמתנהל בתחנות. עובדות סוציאליות הן חלק מההליך הזה, נוכחות בכל ההליכים גם ברמה התחנתית והמרחבית. יש לנו סך הכל כרגע ברגע נתון זה 155 נשים בסיכון שזה כאן המדד של המסוכנות של המשטרה הוא די שונה מהרווחה. זה קצת מדד שונה. אמורים לעשות איזשהו משהו שיתאים לכולם. כל אישה שמגיעה מעל ציון מאה, נכנסת אוטומטית ללא שום שיקול דעת למערכת. פשוט מכניסים אותה, דנים בה אחרי שלושה חודשים אם רואים לנכון להסיר אותה, מסירים אותה. כרגע יש לנו 90 נשים במסוכנות גבוהה, 17 בינונית, 20 נמוכה. אנחנו מתייחסים גם לכל הנושא של אסירים משוחררים שמשוחררים בעקבות עבירות אלימות במשפחה. או שיש להם בעבר עד חמש שנים אחרונות פרופיל שהוא קשור לאלימות במשפחה. מכניסים את הנשים האלה במסגרת נשים בסיכון בדיור, לתקופה של לפחות שלושה חודשים. במסגרת שלושת החודשים האלה אותן נשים מוכרזות גם במערכת שהיא נקראת מערכת מוקדים, שזה מערכת שיודעת לנתב את הניידות במהירות יותר, כאילו מסמנים זה אזור מסוכן, יש אישה שגרה שם בסכנה, אז המענה הוא ניתן יותר במהירות ומתעדפים את האירועים האלה. מבחינת כמויות תיקים, סך הכל נכנסו מתחילת שנה 2123 תיקים באלימות במשפחה. תיקים כאלה מתוכם כרגע אם תשימו לב כמויות חקירה הן יחסית נמוכות, 104 בכלל תחנות המחוז. שהעדיפות היא לקבל את הטיפול כמה שיותר מהר, להוציא אותם לתביעות או לפרקליטות ולא להשאיר את התיקים שוכבים כמו שזה יכול לקרות בתיקים עם עבירות מינוריות. מתוך ה-2123 סך הכל נעצרו 362 שמתוכם 100 עד תום הליכים 3021 כתבי אישום. זה לא אומר ששאר התיקים נסגרים, זה אומר שחלק מהתיקים כרגע בטיפול תביעות או פרקליטות. יש הרבה תיקים שנסגרים גם במעמד התחנה. רוב העבירות כאן לא בסמכויות קצין משטרה לסגור אותן, לכן לא נסגר בתחנה, זה נסגר במעמד תביעות בפרקליטות. חלק מהתיקים כמו שדיברתם מקודם בתחילת הוועדה על אלימות רגשית או מילולית או דברים שהם לא בגדר עבירה פלילית אז זה כן נסגר במעמד התחנה, כשאין לנו עבירה

פלילית קצת מקשה עלינו לטפל כי זה אין לנו איזשהו, אנחנו לא גורם מטפל או יכול ללוות את הקורבנות האלה. אנחנו כן יכולים לקבל את התלונה אם אנחנו רואים לנכון להעביר דיווח לגורמי רוחה, אנחנו כן מעבירים אבל התיק ברמת החקירה הוא נסגר.

אדיר שורץ:

מה ההסבר לפער?

מוריה גרה:

הפער הוא יכול להיות, יש תיקים שמועברים לתביעות ולפרקליטות. תיק בפרקליטות יכול לעמוד שם יותר משנה שנתיים עד שמקבלים החלטה אם להעמיד לדין או לסגור.

מורן שמואלוף:

אלה כתבי האישום של המשטרה או של הפרקליטות? אלה שאת

מוריה גרה:

כאן זה חלוקה.

מורן שמואלוף:

את לא יודעת

מוריה גרה:

לפי עבירה. עד שבע שנים זה תביעות, מעל שבע שנים זה (ל.ב) הפער הוא חלק מהתיקים בתביעות, חלק בפרקליטות, ויש מלא תיקים שנסגרים בתחנות המשטרה. שזה סתם לדוגמה, תיק שהוא בעבירת איומים שהיא עוון, מילה נגד מילה שאין לך דרך להתקדם, זה נסגר מחוסר ראיות במעמד, בתחנה. לא עובר לשום מקום. אבל רוב העבירות כאן בין בני זוג או (ל.ב) עבירות מין זה עבירות שהן לא בסמכויות קצין משטרה, אז יכול להיות פשוט נסגר על ידי תובע משטרתי או פרקליט. חסרי ישע זה כל הנושא שדיברנו מקודם, אלימות כלפי ילדים. או כלפי קשישים שמוגדרים סיעודיים. כמויות התיקים יחסית לא כל כך גבוהה, יש סך הכל 326 מקרים מתחילת שנה. מתוכם 51 עצורים, 14 תום הליכים ו-37 תיקים בחקירה.

לורה ורטון:

בטח יותר קשה להם להגיש תלונה.

מוריה גרה:

לרוב יש גם הרבה נכנס כאן תיקים נסגרים הרבה, הרווחה גם לא מאשרת לנו לחקור בעקבות סכסוך הגירושים שמנצלים את הילדים ובאים בטענות, כאילו משתמשים בילדים. אם הרווחה

סתם לדוגמה ממליצה לא להכניס את הילדים ואין לנו דרך להתקדם וזה על רקע סכסוך גירושין, לרוב התיקים האלה נסגרים. כי אם אין חקירת ילדים ואין איזה משהו שהוא מבסס, אין לנו דרך להתקדם. עבירות מין סך הכל יש לנו 510 תיקים מתחילת שנה, מתוכם 32 תום הליכים, 104 עצורים. 74 תיקים בחקירה. 581 כתבי אישום.

מורן שמואלוף:

אז גם כאן מה הפער? כי כאילו באלימות במשפחה אני יכולה להבין כמו שאמרת את הסיווג. עבירות מין זה עבירות מין. מה הפער? זה עשרה אחוזים כמעט.

מוריה גרה:

עבירות מין, רוב התיקים האלה לא נסגרים במשטרה. אלא אם כן זה עברייני לא נודע, שזה אפשר יש סמכות. התיקים

מורן שמואלוף:

לא אבל כאילו לא מגישים כתבי אישום לא עושים

מוריה גרה:

זה לא קשור שלא מגישים כתבי אישום. זה תיקים שלוקח לפרקליטות זמן לטפל. גם יש להם את התעודות שלהם. יש עבירות מין שהן ברף יחסית מאוד נמוך, שאם יש להם דברים חריגים הם יתעדפו אותם והתיקים האלה לצערי כאילו זה לוקח להם יותר זמן לטפל בהם. זה לא אומר שהתיקים הפעם

מורן שמואלוף:

צריך להביא נתונים אחרים. כאילו להביא פולואו אפ. הנתונים האלה לא (ל.ב) כאילו בסדר אני פשוט אומרת שצריך להעמיק פה. כי אני מבינה את המספרים, פשוט אני גם באה מהכנסת, היינו גם בוועדה עם המשטרה היום, ופשוט זה פער מטורף. גם בשביל עיר בסדר גודל כמו שלנו

מוריה גרה:

יכול להיות שהיה צריך להוסיף לכם נתון כמה שוכב על המדף בתביעות או בפרקליטות ואז

מורן שמואלוף:

קודם כל לעשות את הסיווג בין תביעות למשטרה, זה אחד. כאילו בפרקליטות סליחה. ודבר שני באמת גם להבין

מוריה גרה:

למרות שעבירות מין לא עובר לתביעות, זה סמכות פרקליטות בלבד.

מורן שמואלוף:

בלבד. אז גם כאן אז אולי היה צריך גם להביא את הפרקליטות לפה שהם יושבים דרך אגב כמה מטרים מפה, ולראות למה יש את הפער הזה. זה פשוט מטורף. אושרת מהפרקליטות יכולה לשבת, לעשות פולואו אפ לדבר כזה, זה נראה לי חשוב.

ציפי לוי:

זה מה שנעשה ביום רביעי, דווקא דובר הרבה מאוד על כמה חשוב שהפרקליטות תיקח יותר סיכון.

מורן שמואלוף:

כאילו אני יודעת ששם התהליך לוקח יותר זמן פשוט במקרה הייתי הדוברת שלהם.

מוריה גרה:

לוקח להם הרבה זמן. כאילו תיקים יכולים, אני יכולה להגיד לך תיקים יכולים לחזור אלינו להשלמה או דברים אחרי שנתיים, אחרי כאילו זה

ציפי לוי:

ואז הסיכוי להוציא מידע רלוונטי הוא כמעט אפסי.

מורן שמואלוף:

טוב סליחה אם אנחנו מפריעים לך אבל זה קצת נתון כזה קשה לראות אותו.

מוריה גרה:

יכול להיות שוב אולי אם הייתי מוסיפה את החלוקה כמה נסגר בתחנה, כמה הועבר כרגע, עומד על הדף בתביעות או בפרקליטות לטיפול, זה היה נראה אחרת. כאן מבחינת חלוקה למרחבים, מרחב ציון שזה גזרת מוריה, לב הבירה, מרכז העיר, דרום העיר. הראל ובית שמש שזה פחות רלוונטי לירושלים. המסה העיקרית היא במרחב ציון מבחינת כמויות תיקים.

מורן שמואלוף:

זה השקף, זה אותו שקף רק מרחב אחר.

מוריה גרה:

זה אותו שקף אבל התייחסות למרחב ציון. שם זה כלל המחוז. המסה העיקרית היא כאן בתחנת מוריה שזה דרום העיר ובלב הבירה שזה מרכז העיר. יש להם שם ריבוי של תיקים במיוחד בכל הנושא של עבירות (ל.ב) ועבירות מין. עבירות מין יש ריבוי גם אצלנו במגזר החרדי, בגזרה של לב

הבירה. מבחינת דוד כמויות יחסית מאוד נמוכות, דוד זה רק בתוך החומות, כל הרובע המוסלמי, הארמני, היהודי. יש שם כמויות מאוד נמוכות יחסית, הטיפול

מורן שמואלוף:

או (ל.ב.)

מוריה גרה:

גם סבירות יחסית מאוד גבוהה, אני יכולה להגיד

אלדד רבינוביץ:

הנגישות של (ל.ב.)

מורן שמואלוף:

שפות שונות? כאילו ארמנית יש כאלה?

מוריה גרה:

יש. יש קושי, לפעמים זה מתחיל גם שם מ(ל.ב.) ויש קושי קצת לגייס את האנשים להתלונן. מנסים בכל דרך אפשרית, היה לנו מקרה לא מזמן שאפילו הוצאנו את הילדים בכוח למרכז הגנה ואיכשהו כן הילדים שיתפו פעולה בחקירות ומשם הצליחו להתגלגל. זה היה אח קטין שפגע באחיות שלו. פה מרחב קדם זה יותר מזרח העיר, תחנות שלם, שפט ועוז. כאן יחסית גם יש כמות די נכבדת. העיקר הוא בתחנת שפט, שזה אזור נווה יעקב. נווה יעקב יש להם את הכפרים ויש שם כמויות (ל.ב.) יחסית מאוד גבוהות. יש גם קושי שם לאתר לפעמים חשודים, הרבה מהם תושבי שטחים, הרבה מהם בשועפט, שמצריך תיאום עם כוחות צה"ל בשביל להיכנס לגזרה לעצור אנשים. מטה יהודה לא רלוונטי אליהם. מבחינת סך הכל יש פיקוח ובקרה, אני עושה באופן אישי על כל באופן שבועי על כל התיקים שנכנסים לכל המחוז, לכל התחנות, לכל הנושאים האלה. מה שחריג אני מציפה באופן שבועי לתחנות, מטפלים באופן, משתלטים באופן מיידי. נותנים כן דגש לנושאים האלה, איישו את התקנים, לא היה מאויש שנה שעברה בבית לין היה תקן אחד חסר ובאלומה כן אוישו התקנים. עושים להם כל הזמן ימי עיון והדרכות בנושאים של עבירות מין, איך לגשת לקורבנות. אם צריך מלווה, ללוות מרכז סיוע, כל הנושאים האלה. חלק, המון יש לנו ריבוי חוקרים חדשים, אנחנו כן מלווים אותם ונותנים להם את הדגשים האלה. יש נושא ה(ל.ב.) בנשים בסיכון נעשה באופן קבוע. פעם בחודש על ידי קציני אח"ם, פעם כל שלושה חודשים על ידי מט"חים בתחנות ופעם כל חצי שנה על ידי מפקדי מרחבים. מלווים את זה יחד עם גורמי הרווחה בצורה שיתוף פעולה. שאלות?

לורה ורטון:

אני רואה מה שכתוב שאתם רוצים לגייס עוד מישהו

מוריה גרה:

אה, אם יש לכם טוב ששמת לב, אני שכחתי. יש לנו שלושה מחלקי משפחה בכל המחוז, תחנת לב הבירה, שזה מרכז העיר, דרום העיר יש לנו עובדת סוציאלית ובשפט. אנחנו מתחילים איתם מיונים, חלקם לא עוברים, חלקם אחרי זה עושים סימולציות שכר ומחליטים לא להמשיך. אם יש לכם מועמדים שאנחנו מחויבים שיהיו עובדים סוציאליים שיש להם ותק בתחום לפחות שנתיים. אז אם יש לכם מועמדים או משהו כזה נשמח, ויש לנו שני תקנים פנויים.

מורן שמואלוף:

משטרה עושה גם מיקור חוץ? למשל לפרילאנס? אם נגיד לא תמצאו?

מוריה גרה:

לא אין.

מורן שמואלוף:

סתם שואלת, מה נעשה. צריך לפעמים לכסות

לורה ורטון:

זה חשוב כי בעבר באמת היו בעיות גם בתוך העירייה, אני מניחה שעדיין יש.

מוריה גרה:

עדיין יש בעיות מטעם העירייה, אבל זה פשוט תקן שהוא שוטר לכל דבר, פשוט מוגדרת כעובדת סוציאלית משטרתית. זהו תודה רבה.

אדיר שורץ:

בגלל השכר לעובדים.

לורה ורטון:

תודה רבה

אדיר שורץ:

תודה לנציגת המשטרה. אני אגיד עבודת המשטרה היא עבודה קשה, קשוחה, מאומצת בשטח ומוערכת מאוד. אני חושב שהנתונים שהוצגו בהחלט מעוררים הרבה הרבה דאגה אז אני אגיד אני שולח חיזוק לכוחות שעושים

לורה ורטון:

שיהיו עוד

אדיר שורץ:

צריך לראות איך משלבים פעולה ודוחפים לכך שיהיה עוד ועוד, בהיבט הזה. ציפי בבקשה.

ציפי לוי:

טוב אז כמה זמן יש לי?

לורה ורטון:

לא הרבה כי זה קצת משתלב בין הדברים.

ציפי לוי:

אז אני אגיד באופן כללי יש לי מצגת אפשר לראות אותה. אבל אני אגיד שבאופן כללי בתחום (ל.ב.) בירושלים, אנחנו השנה כמו שדיווחתי בוועדה הראשונה אנחנו עוברים מהפך.

מורן שמואלוף:

אני ממש מתנצלת אני צריכה ללכת, אני (ל.ב.) אנסה להשיג ממך את הנתונים. תודה.

ציפי לוי:

אז אני אגיד, אוקיי. אז אלה הנתונים ל-2024, אני איעזר בטלפון כי אני פשוט לא רואה טוב מרחוק. אז כמו שאתם רואים, מכלל המטופלים, אוקיי זה יהיה יותר פשוט. אז ככה מכלל המטופלים של אגף הרווחה, 4504 הם לקוחות עם נזקקות של אלימות במשפחה. אוקיי? עכשיו זה מתוך 1256 משקי בית, סך הכל המטופלים עם נזקקות לרווחה הם 4.5 אחוז מכלל המטופלים ברווחה, שזה אחוז יחסית נמוך. עכשיו אני חייבת להגיד שאלימות במשפחה זה נשים לרוב חסרות ישע אז אי אפשר לפנות אליהן ביוזמה שלנו ולאתר אותן אם הן לא משתפות פעולה. לכן כל הקמפיין הגדול הזה זה להגביר את המודעות ולהגיד לנשים בואו תצאו ממעגל האלימות. לוקח לאישה בדרך כלל בין חמש לשבע שנים עד שהיא יוצאת ממעגל האלימות כי נשים בדרך כלל יש להן את התחושה שגם חלק זה רגשות אשם, אולי אני אשמה אולי אני לא רוצה לפרק את הבית וכו', אבל אולי יש לי שליטה, אולי (ל.ב.) לוקח לה זמן וגם אם יש ילדים ואם יש גם מציאות כלכלית מורכבת אז אתם יודעים שהאלימות הכלכלית היא מאוד משמעותית ויש לה השלכות מאוד קשות, אז שיקולים של רווח והפסד לפעמים שהם מקשים על יציאה ממעגל האלימות. אז לכן זה מאוד מאוד לא פשוט. כמובן שבכל המשפחות שבהן קיימת אלימות במשפחה אנחנו יודעים על זה שיש השלכות על ילדים חשופים לאלימות. זה ברור לחלוטין. אני יכולה להגיד שהאחוז הגבוה הוא באמת במזרח העיר, של אלימות במשפחה. אני חושבת

אלדד רבינוביץ:

נתונים שבעבר לא היו. זאת אומרת לא היו נתונים

ציפי לוי:

אני אגיד שהיום נשים נפגעות אלימות במגזר החרדי, הערבי, הן הרבה יותר מעיזות לצאת ולבקש עזרה. הן הרבה פעמים ניגשות או לשוטרים שנמצאים בכל מיני מוקדים, או שהן מגיעות למרכז, מגיעות לתחנת משטרה, ואז הן מדווחות. הן מדווחות על אלימות ואז באמת אחוז גבוה מהנשים שיוצאות למקלט, בירושלים הן נשים ערביות. לפעמים זה יכול להיות שיש נשים לעומת ארבעים או חמישים, לא, הרבה פחות. יצא לנו לא מזמן שיש נשים ביחס לנגיד שלושים נשים ישראליות, יהודיות. אוקיי? אז הם משתמשים, גם הקמנו בשנה האחרונה משרד הרווחה הקים עוד מקלט בנצרת עילית, ועוד מקלט גם למגזר היהודי אבל כאילו יש ארבעה מקלטים למגזר הערבי ושאר המקלטים במגזר היהודי שגם שם נמצאות נשים ערביות אבל לפחות שידועות את השפה. שמסוגלות להסתדר במקלט רגיל. מה?

מוריה גרה:

לתקשר

ציפי לוי:

לתקשר כן. אוקיי אז זאת החלוקה לפי צפון דרום מערב.

אלדד רבינוביץ:

את חושבת שזה בעצם מיצוי? יש שם מיצוי במגזר הערבי? זאת אומרת היום יש רגיעה. השאלה אם יש מיצוי כי אם אני מבין נכון, אני קצת מכיר את המגזר, יש בעצם הרבה הרבה יותר

ציפי לוי:

הרבה יותר ברור.

אלדד רבינוביץ:

ברור שבכל המגזרים יש יותר, אבל אם אני מבין נכון שם יש פער יותר גדול.

ציפי לוי:

נכון

אלדד רבינוביץ:

מה עושים כדי

ציפי לוי:

כי יש קושי גדול מאוד בהלימה בין התרבות הישראלית לתרבות הערבית ונשים מגיבות בקושי למצבי שליטה. מה?

אלדד רבינוביץ:

מה אנחנו עושים כדי להנגיש להם את זה יותר?

ציפי לוי:

אז קודם כל הקמנו מרכז למניעת אלימות במזרח העיר. המרכז הזה פעיל ויש בו (ל.ב.) מלאות. הוא ממש יש לו אפילו רשימת המתנה. וגם שם הגברים מטופלים כי זה גברים שבאים משירות מבחן יותר. פחות גברים שניגשים לטיפול מתוך יוזמה כי הם רוצים לטפל בבעיה אלא כי אלה שמגישות תלונה, או רצון למזער הליך משפטי או הפללה, אז מגיעים לטיפול.

דינה שלו:

חשוב להגיד שהפילוח אמנם מגזרי אבל גם יש פילוח סוציו אקונומי ויש הלימה בין לגור במזרח העיר לבין להיות במצב סוציו אקונומי נמוך ויש גם הלימה בין מצב סוציו אקונומי לאלימות אז זה כאילו מעגל (ל.ב.) זה לא רק המגזר שמסגיר.

ציפי לוי:

נכון זה גם.

אדיר שורץ:

יש גם הלימה לכמויות האנשים.

דינה שלו:

כן והצפיפות

אדיר שורץ:

מגזר האחד הגדול בעיר מביא הכי הרבה

לורה ורטון:

40 אחוז מהאוכלוסיה.

אדיר שורץ:

דווקא אני אתעכב על זה כי זה מלמד שזה באמת קיים בכל מקום ובכל מגזר ובכל מרחב, ואין מרחבים שמוגנים מהעניין.

ציפי לוי:

לגמרי ממש

אדיר שורץ:

זה חלוקה פחות או יותר של אוכלוסיות (ל.ב.)

ציפי לוי:

נכון. אז נגיד שבאמת עדיין אלימות פיזית היא מרכיב מרכזי בדיווחים וגם מצוקה רגשית כי יש גם מצוקה משולבת, אם אנחנו מדברים על סקאלת סוגי האלימות אז הכל. זה גם אלימות רוחנית, רגשית, נפשית, כלכלית, דיגיטלית, גזלייטינג, כל סוגי האלימות הם חלק מתפאורה של הטיפול באלימות במשפחה. אני רוצה רק, תעבירי רגע את השקף, אני רוצה להגיד שבאמת, אה אוקיי סתם זה רק להראות שיש עלייה, מגמה של עלייה כולל השנה והטיפול באלימות. ואני רציתי להראות, לא לפני כן מרכזי (ל.ב.) של העירייה.

לורה ורטון:

הבא.

ציפי לוי:

אוקיי אז אני אגיד ככה. סיפרתי לכם בתחילת הדרך שאנחנו עיריית ירושלים החליטה לקחת אחריות על הנושא של אלימות במשפחה, ולא להפריט את זה לעמותות ולכן השנה עשינו מעשה שהוא לא פשוט היה עבורנו, שזה לסגור גם את ויצו וגם את יד שרה ולעבור למרכזים רשמיים. שזה אומר שמי שמכיר את המרכזים האלה, לויצו (ל.ב.) הם היו מוסדות ירושלמיים מאוד מאוד חשובים וטיפול בצורה מדהימה ומשמעותית אבל כיוון שיש לנו אחריות על התחום הזה, אז (ל.ב.) משרד הרווחה ולכן החליטו להקים במקום שני מרכזים ארבעה מרכזים. אז יש לנו את המרכז במזרח שכבר עובד, עבד גם קודם כי ויצו ויד שרה לא נתנו מענה לאוכלוסיה ערבית אבל פתחנו עכשיו שלושה מרכזים חלופיים, מרכז (ל.ב.) צפון שנמצא בשכונת גאולה, מרכז (ל.ב.) דרום שנמצא בתלפיות מזרח ומרכז (ל.ב.) מערב שכרגע הוא במרכז העיר והוא עתיד להיות גם בגבעת שאול. מה שאני רוצה להגיד שבמרכזים האלה יינתן טיפול מומחה לתחום של אלימות ובשירותי הרווחה בכל לשכת רווחה יש גם עו"ס אלימות שהיא נותנת טיפול של עומק בתוך רוחב, שהבעיה היא לא רק אלימות אלא עוד בעיות סוציאליות אחרות, אז יש מענה כולל. וכאן במרכזים יהיה מענה שהוא ייחודי לתחום של אלימות במשפחה, מענה תהליכי ואנחנו מקווים גם לראות את האוכלוסיה הירושלמית שאינה צורכת רווחה שתגיע למרכזים האלה כי כמו שאמרנו זה לא, רק שייך לאוכלוסיה

אדיר שורץ:

למה הצפון הוא בגאולה? שזה לא בצפון?

ציפי לוי:

זה לא צפון העיר? תחכמוני?

פנינה שלו:

צפון העיר (ל.ב.)

אדיר שורץ:

לא, בסדר. מע"ר חרדי זה לא צפון העיר. זה לא נווה יעקב פסגת זאב

ציפי לוי:

לא, אבל זה נותן שירות לנווה יעקב, לפסגת זאב, לרמת שלמה, לרמות, לרמת אשכול. כל האגד הזה. דווקא די, זה ממוקם שם ויש תחבורה מאוד מאוד טובה.

אדיר שורץ:

אם את מרוצה מהמיקום בסדר.

ציפי לוי:

וגם קיבלנו מרכז גדול ומלא חדרי טיפול ואנחנו ממש מרוצים.

אדיר שורץ:

מעולה.

לורה ורטון:

תודה רבה.

ציפי לוי:

בקיצור אז כל הנושא הזה של אלימות במשפחה בעיר, עכשיו ממש אנחנו נכנסים להליך כזה של לקחת אחריות מלאה ולבנות מענים, ורק אני אגיד שהטיפול באלימות במשפחה לא כולל רק טיפול קליני של יציאה ממעגל האלימות אלא גם עם תמיכה של תעסוקה, דף חדש, כל מיני מיזמים תעסוקתיים, גם סל גמיש שזה סכום כסף מאוד גדול שמגיע לאישה והיא צריכה להחליט מה היא עושה איתו כדי לעזור לתמוך ביציאה שלה ממעגל האלימות. גם סיוע בשכר דירה, מה שמתלווה לזה וכל מיני מענים אחרים. זאת אומרת זה ממש אשכול מענים לנשים נפגעות אלימות וחוף מזה ראיתם שכל הפרסומים האלה שיש בעיר זה דברים שנעשו יחד איתנו אז אנחנו הגורם המקצועי, המצגת שלי (ל.ב.) לכל הדברים האלה, וגם מה שהתערוכה בביתא שהייתה. אז זאת אומרת אנחנו כאגף רווחה, מחזיק את המומחיות בתחום אלימות ומתקשר, מתממשק עם כל מי שצריך, כולל מה

שמוריה באמת עושה, דבר מאוד יפה, ארבעה מפגשים ליועצים אז זה גם כן משהו שאנחנו שיתפנו פעולה ונתנו את החלק של המומחיות כדי לקיים את זה. אז

לורה ורטון:

תודה רבה

אדיר שורץ:

מוריה את רוצה להגיד לפני שאת עוזבת?

מוריה אברהם:

טוב אנחנו באמת התוכנית לביטחון קהילתי יצרה פה שיתוף פעולה ביחד עם כלל הגורמים שפועלים, ונכנסנו עם הכשרה לתוך בתי הספר, ומרכז פסגה. ביחד עם הצוות של התוכנית שלנו, מלכה גניכובסקי שציפי בעצם המליצה והביאה אותה

ציפי לוי:

היא הייתה מנהלת מרכז לשעבר של ויצו.

מוריה אברהם:

ככה לתת שעה וחצי של הדרכה בנושא ביחד עם סיור בתערוכה שיש פה בכיכר ספרא במרכז פסגה ואחת ההרצאות בעצם סגורה למקיף גילה. שאנחנו גם עם מדריכי המוגנות אפשרנו להם לקבל הכשרה שהיא רק שלהם, 60 70 אנשי צוות. זה שיתוף הפעולה שלנו.

לורה ורטון:

תודה רבה.

ציפי לוי:

אני רוצה רק להגיד עוד משפט אחד לפני שאני אשכח. אנחנו עושים עוד דבר שראש העיר הוא זה שהתווה אותו, שכל קורס עירוני לעובדי עירייה, מחייב שעה וחצי (ל.ב) לשוטרי אכיפה, לתקציב, לכל כל השתלמות וזה מדהים לראות איזה פידבקים משמעותיים חשובים עולים משם. וגם הנחיות לטיפול.

אדיר שורץ:

חשוב מאוד

לורה ורטון:

לא הכרתי יפה מאוד. תודה. אז עכשיו נשמע את הדס. שתציג את הדוח על השפעת המלחמה על נשים.

הדס בן אליהו:

אז קודם כל תודה רבה על ההזמנה. זו תהיה, יהיו כמה דקות שלא תיאמר אף מילה על ירושלים.

לורה ורטון:

מקווה שתצליחו לעמוד.

הדס בן אליהו:

אני אגיד ככה אנחנו ביחד, אני ממכון ון ליר בירושלים וביחד עם דוקטור יעל חסון ממרכז אדווה אנחנו מסתכלות על השלכות מגדריות של מצבי חירום ומצבי (ל.ב) אנחנו נדבר עכשיו על המלחמה אבל בעצם יש לנו גם הסתכלות כבר מתקופת הקורונה וזה גם הסתכלות בינלאומית כי בעצם לא המצאנו כלום. פשוט לא המצאנו כלום, במדינת ישראל אפשר לראות את אותם תהליכים ואת אותן תופעות שמתרחשות ומתרחשים במדינות אחרות שנמצאות בסכסוכים אלימים. ויש מה ללמוד גם מסוגי ההשלכות והעוצמות שלהם וגם מדרכי ההתמודדות והשיקום. המחקר הזה הוא נעשה פחות או יותר חצי שנה אחרי שהתחילה המלחמה. אני עשיתי פה כמה תוספות כדי לעדכן, ולהוסיף דברים. בעצם הסתכלנו על הספרות המחקרית וראות את המכנים המשותפים שיש לאסונות שונים, כולל דרך אגב אסונות טבע. לא רק מלחמות ומחלות. וראות שיש מכנה משותף מאוד רחב. אני לא אגיד את המילה ירושלים אבל המטרה היא לעורר מחשבה על ההקשר המקומי הספציפי, העירוני, ולראות איך אפשר לשאול את השאלות האלה ברמה המוניציפלית. אז באמת אני חושבת שהדיון על אלימות חושף היטב נורמות חברתיות ולא רק את הסוגיה של אלימות. היעדר נשים במוקדי קבלת החלטות, גם בניהול סכסוכים וגם בפתרון סכסוכים וגם אי הכרה בתרומה ובסיוע המאוד משמעותיים שלהן בתקופה של סכסוך. גם בהקשר של העורף, גם תמיכה בחזית. אני לא איכנס לנושא של נשים בצבא, וגם למהלכים של שיקום ושל ריפוי, יש תפקיד מאוד משמעותי והדברים האלה בדרך כלל או לא זוכים כמעט להכרה או לא מתורגמים אחר כך לאיזשהו כוח פוליטי. אנחנו הסתכלנו על מגוון של נושאים, אני אתן דגימות כי נראה לי שכולם כבר עייפים. זה אני מדלגת לגמרי על הנושא של עוצמה וייצוג פוליטי ברשותכם. חבל.

אדיר שורץ:

זה נתקן בבחירות הבאות.

הדס בן אליהו:

אני אגיד ככה. אולי אחת הסוגיות הכי משמעותיות זה לדעת מה קורה. עלה פה בהקשר של המטה לסחר בנשים בזנות אבל זה ממש, וזה עלה בהקשר של אלימות אבל בכל אחד מהתחומים יש קושי בלתי רגיל לדעת מה קורה. המדינה יש לה ממש לקונות מאוד גדולות באיסוף ופרסום של נתונים,

מה קורה בתעסוקה, מה קורה בהיבטים של בריאות, בהיבטים של בריאות פיזית ונפשית. עוני, הכל בדילי מאוד גדול. אוכלוסיות מפונות שירושלים אירחה ועדיין מארחת ואין פשוט שום מידע שיטתי שאפשר ללמוד וחיות מקצת המידע שמפרסמת המדינה בשגרה, ואנקדוטות שעולות מהשטח וארגוני ויוזמות חברה אזרחי. שיש להם יד יותר הדוקה על הדופק, אבל מבט יותר מצומצם כי כמה אפשר לכסות כל ארגון וארגון? אז זה אחד הדברים. זה היעדרות מעבודה. אוקיי? גילאי עבודה עיקריים, גילים לא אלמד להגיד את זה אף פעם, 25 עד 54. גברים בירוק, נשים בלא יודעת. אפור. זה מבחן לעיוורון צבעים. אוקיי אפור סגול בהיר. ואנחנו רואות שיש משמעות למגדר בהקשר של היעדרות מעבודה, אוקיי? עכשיו עוד משהו. על למה (ל.ב.) הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מציעה כל מיני סיבות למה אתם לא בעבודה, בין אם זה מחלות, חופשות, שירות מילואים או הקטגוריה שהייתה מאוד דומיננטית כמובן באוקטובר ונובמבר גם צמצום. אבל יש גם סיבות אחרות. אף אחת לא יודעת מה זה, שום דבר לא יודעים מה נכנס לזה. יש חודשים שבעיקר בהתחלה היו המון היעדרויות מסיבות אחרות ואצל נשים וגברים זה דינמיקה שונה. אני אראה לכם את העניין של המילואים, פה זה במספרים, זה לא באחוזים. זה נתונים של הלמ"ס, לא נתונים של הצבא כמובן. וזה היעדרות מעבודה על רקע מילואים

דן בן טל:

באלפים

הדס בן אליהו:

כן באלפים תודה. ואני מראה את זה גם כי יש הרבה שיח על התרומה של נשים במסגרת המילואים, לא בגלל זה, אלא בעיקר כי יש השלכות להשתתפות בפעילות המלחמה, להקשר של אלימות ואני אראה את זה בסוף. בסדר? אז הסיפור הזה של היכולת להמשיך לעבוד, בין אם יש לי נטל נוסף, מה שאנחנו קוראות עבודות שקופות, האחריות של נשים על עבודת המשפחה, על עבודות הבית על הטיפול בבני ובנות משפחה, על הטיפול בעסקים שנשארים באחריותן. והקושי בגלל זה באמת להחזיק במשרות. קראתי איזה כותרת על פיטורים שקטים של אנשי מילואים אבל יש פיטורים שקטים של נשות משרתי מילואים, של נשים שמחזיקות בנטל משפחתי מאוד כבד בתקופה הזאת. הנושא של החברה הערבית הוא סוגיה מאוד גדולה. היינו בשנים של שיפור בתעסוקה של נשים ערביות, שהשנים האלה נעצרו עכשיו ואנחנו רואות לא רק את הירידה במספרים עצמם, וזה רק ההתחלה, אלא גם את התחושות המאוד קשות שמלוות בייחוד נשים, תחושות של חוסר ביטחון לצאת ליישובים מעורבים, להגיע למקומות עבודה, למערכות חינוך, לתחבורה ציבורית בגלל ה(ל.ב.) בגלל הזיהוי שלהן כערביות כפלסטיניות והמשמעות של זה במרחב הציבורי. ולזה יש קשר מאוד הדוק גם עם ירידה בהיקף התעסוקה. בירושלים יש אוכלוסיה פלסטינית מרודה מאוד. יש מגוון של פגיעות בזכויות של נשים בעבודה. אני לא שמתני פה בצורה ויזואלית, אל תקראו את הכל, אתם יכולים להסתכל אחר כך. הנושא הזה של פיטורים של נשים בתקופה מוגנת, נשים הן הרוב של העובדות השעתיות ויש משחקים מאוד יצירתיים של מעסיקים עם עובדות ועובדים ממשלתיים, אבל זה בעיקר נשים. נשים שהן לא המיינסטרים שלנו, שהן בשוליים, הן פליטות או מבקשות

מקלט. נשים שהן בעלות עסקים קטנים שהולכים ונעלמים כי לא מחזיקים בנטל. לא מצליחות להרוויח. אז זה מייצר תמונה, גם ככה נשים הן יותר בשוליים של שוק העבודה, הן לא הליבה של שוק העבודה בהיבט של השכר, של המיקום היוקרתי והיותר מתגמל. הן במקומות יותר מוחלשים, בתעסוקה יותר מעורערת. וזה כשיש פגיעה כלכלית, מי שנפגעות ונפגעים יותר הם מי שיש להם פחות יציבות בעבודה, פחות הגנות, פחות אפשרות ככה להחזיק את הראש מעל המים. לכל הדברים האלה יש קשר ישיר לאלימות כפי שכבר נאמר. אנחנו משתמשות במונח של גירעון טיפולי. גירעון טיפולי גם במשאבים, ובכוח האדם. זה דווקא היה ממש מחמם לשמוע שהתקנים מאוישים, אבל בישראל באופן כללי התקנים ממש לא מאוישים.

ציפי לוי:

גם אצלנו ברווחה יש (ל.ב) 50 תקנים לדעת.

לורה ורטון:

50 תקנים חסרים?

ציפי לוי:

לא, לא מאוישים.

אדיר שורץ:

קיימים לא מאוישים.

הדס בן אליהו:

את מדברת רק על עבודות סוציאליות?

ציפי לוי:

כן.

אדיר שורץ:

סיבה מרכזית שכר נכון?

פנינה פויפר:

משרות חלקיות עם ציפייה לעבוד במשרה מלאה.

ציפי לוי:

אגב אני כמורה באקדמיה אומרת שיש המון חוג מלא מפוצץ בסטודנטים. אבל הם לא מגיעים לרווחה של הרשות.

שיר שיאחי:

או שהם מגיעים ולא נשאים.

ציפי לוי:

ולא נשאים.

הדס בן אליהו:

אז הנתון הזה של הוצאות הביטחון, הוא נתון של 2022. עכשיו תדמינו 2023 איך זה ייראה ב-2024, ויש לזה השלכה ישירה על כל מקצועות הטיפול, על כל השירותים החברתיים, חינוך, רווחה, בריאות. בדיוק בתקופה שהצרכים האלה עולים, כמובן. אני לא ראיתי עוד פרסומים רשמיים של המדינה על השלכות של המלחמה בהיבטים בריאותיים, פיזיים ונפשיים. יש מגוון של סקרים, זה סקר שעשתה קופת חולים מכבי, סקר ארצי במרץ. אנחנו רואות פערים מגדריים משמעותיים, זאת אומרת שנשים יותר מדווחות על זה שמצבן השתנה לרעה בעקבות המלחמה. אנחנו רואות את זה גם נגיד במדד המגדר, רואות ביטויים של פחות תחושת ביטחון.

ד"ר שלמה וויל:

הם משרתים הגברים אז הם לא יכולים

הדס בן אליהו:

לא הם לא דווקא משרתים, פה זה מדגם ארצי, זה לא

ציפי לוי:

זה גם מהלמ"ס?

הדס בן אליהו:

לא, זה נתון של קופת חולים מכבי.

ציפי לוי:

גם אימהות ללוחמים זה חוויה מאוד, שלושה לוחמים זה מאוד קשה, אי אפשר לתפקד.

הדס בן אליהו:

נכון בוודאי. אז לך עכשיו יש שלושה

ציפי לוי:

כן כן

הדס בן אליהו:

יש פה נתונים על המחסור, באמת מכסה טווח מאוד רחב של שירותים, בגילים, באוכלוסיות, זה באמת לא רק משהו שממוקד לעובדות סוציאליות. אז הנושא של אלימות, פה אנחנו נמצאות להבנתנו בסוג של התחלה. אוקיי? מה שקרה זה שבחצי שנה הראשונה, נתייחס רגע למה שכתוב פה בסדר? העובדה שאלימות לכאורה מחוץ לגבולות, היא כל כך נפוצה, כל כך נידונה, וכל כך כאילו הופכת להיות מובנת מאליה, זה לא נשאר באמת מחוץ לגבולות. גם במדינות אחרות זה לא נשאר מחוץ לגבולות. זה מיד מחלחל פנימה, ונכנס פנימה למרחבים הציבוריים ולמרחבים הפרטיים. ולכן זה תהליך של כאילו לגיטימציה שאלימות היא דרך לפתור בעיות. דרך לסדר דברים. ומה שאנחנו רואות, לכן זה בחצי שנה הראשונה בערך ירידה בדיווח, ירידה באכלוס של המקלטים. ירידה בתיקים שנפתחו, מכל המקומות דיווחו שיש ירידה. ואז אחרי בערך חצי שנה, עוד אין לי את הנתונים המלאים, אני אציג משהו אחד (ל.ב) דברים אחרים. התחילו לדבר על עלייה ואמרו לא רק שאמנם הייתה איזשהי ירידה, אבל החומרה של המקרים שמגיעים עלתה

ציפי לוי:

הסטרס נכנס הביתה.

הדס בן אליהו:

לא אבל גם פשוט אני לא מרגישה שזה לגיטימי עבורי עכשיו להתלונן. זה כאילו יש כאלה צרות ואנשים יש להם עוברים כאלה חוויות קשות אז מי אני הקטנה שעכשיו אני אתלונן? אבל כשדברים ממש חמורים קורים מתלוננות ואז יש נתונים על עלייה בחומרה. באמת פחות פניות לסיוע בהתחלה, כי כאילו קטונו. אבל פחד מאוד גדול בהקשר של הנשק. ובשונה מלורה, גם אין לי נשק, אין לי רישיון לנשק, אף פעם לא יהיה לי. אצלי בבית לא יהיה נשק. אבל ברור לנו שהנוכחות של זה היא לא רק דבר שמקדם תחושת ביטחון. יש אוכלוסיות שלמות שעבורן הנשק הזה הוא איום מאוד מאוד משמעותי, יש כבר ממש לא מעט דיווחים על זה. הם גם ברמה של בתים של בני זוג, הם גם ברמה של כיתות כוננות וכל המהלכים האלה שנעשו, ברמה של מרחבים ציבוריים. ואתן רואות את המספרים, זה ממש

לורה ורטון:

דרמטי

הדס בן אליהו:

כן באמת זה אוקיי. שדולת הנשים פרסמה ממש בימים האחרונים מחקר שנעשה על אלימות בזוגיות, בקרב המשרתים בכוחות הביטחון, והפרידו בין משיבים ומשיבות שאף אחד מבני הזוג לא שירת, משהו אחד, הגבר או האישה, או ששני בני הזוג שירתו והם הפרידו, אני מראה רק משהו על מחקר (ל.ב) ואפשר להסתכל עליו, בין אלימות רגשית וכלכלית ואלימות פיזית ומינית ואנחנו רואות

את העלייה באחוזים ככל שיותר משרתים. וההבנה שיש קשר בין החשיפה הזאת לאלימות, העומס הרגשי שהיא יוצרת, המצוקה, המצוקה הכלכלית שמשפחות נכנסות אליה, כל סיר הלחץ הזה בא לידי ביטוי בעלייה באלימות. אוקיי. טוב. אנחנו זה הסתכלות ברמת כלל המדינה אבל אפשר לגזור מזה סוגיות לרמה מוניציפלית, בטח חשיבה על תהליכים של התמודדות, של תפעול, של ליווי, ואם עדיין יש אוכלוסיות מפונות בעיר אז בוודאי

לורה ורטון:

כן יש עדיין, זאת בעיה גדולה ששמענו עליה בפורום אחר. שיש המון בעיות ציפי אני חושבת שאת דיברת על זה, לא זוכרת מי, אלימות בקרב המפונים. כל המתח.

ציפי לוי:

אנחנו נדרשנו כמה פעמים לעשות התערבויות בתוך המלונות בעקבות עלייה במתח ועלייה, לפצל חדרים של גבר ואישה ואפילו לפצל מלונות, ניסינו כל מיני דברים יצירתיים כדי להתמודד עם המורכבויות האלה.

לורה ורטון:

תודה רבה גם על המחקר וגם על שהצגת אותו. מישהו רוצה להתייחס ספציפי למצגת הזאת או לשאול שאלות, שלווה? אנשים שעוד לא דיברו?

ד"ר שלווה וויל:

קודם כל הנתונים מרתקים. הנתונים מרתקים במיוחד על נעדרים בעבודה ודברים מהסוג הזה, מרתקים. יש לי הערה אחת שמתוך עשרים נשים שנרצחו עד היום, בגלל ה(ל.ב) שלהם, יש יותר נשים שנרצחו באופן כללי באירועים פליליים אבל מתוך אלו שאני קוראת (ל.ב) שנרצחו בגלל שהן נשים, יש רק שני מקרים שנורו, שנרצחו עם אקדח. אז זה אומר שזה עשרה אחוז ולא עשרים וחמישה אחוז. ייתכן שאת מתייחסת לכלל האירועים הפליליים ובמיוחד במגזר הערבי. זה הכל.

הדס בן אליהו:

היו פה נתונים על רצח.

פנינה פויפר:

האיום בנשק ככלי אלים, לא צריך לירות בשביל לאיים עלייך כשיש נשק בבית ואתה יכול להשתמש בו.

ד"ר שלווה וויל:

אני לא אומרת שזה לא מאיים או לא כלום, אני רק אומרת

ציפי לוי:

זה בפועל

הדס בן אליהו:

שלווה את יודעת שאנחנו סופרות קצת אחרת, אנחנו סופרות קצת אחרת. הייתה לנו כבר את השיחה הזאת. אבל אני לא הצגתי פה נתונים על רצח.

ד"ר שלווה וויל:

היה פה, יש פה שקף של שדולת הנשים שאת מצטטת, של רציחות. זה לא שלך. רק הערתי, זה לא שלך.

הדס בן אליהו:

אוקיי. הסוגיה של נשק ברצח נשים בישראל, ברצח מה שאנחנו קוראות על רקע מגדרי, לאו דווקא (ל.ב.) יש רצח על רקע מגדרי שהוא לא פמי (ל.ב.) שיעור השימוש בכלי ירייה חוקיים ולא חוקיים הוא בערך 25 אחוז. השנה הוא הרבה יותר גבוה. 2024 יותר גבוה.

לורה ורטון:

תודה. חמוטל רצית לשאול משהו?

חמוטל גורי:

לא, רק גם מאוד להודות אבל רציתי לשאול לגבי הנושא באמת של האלימות המינית במלונות המפונים, זה משהו שהסתכלתם עליו?

הדס בן אליהו:

אני הייתי בכמה דיונים בוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת שהמשטרה וגם הנציגות של הרווחה הציגו מידע. לא עקבי ולא שיטתי. אז אני לא יודעת להגיד לך על זה. אני לא יודעת, היה מאמץ במשטרה לעשות ניתוח גיאוגרפי כדי לנסות למקד באמת את האוכלוסיה, חסר מידע על האוכלוסיה. איפה אנשים נמצאים, יש מפונים שפנו באופן רשמי, יש מפונים שהתפנו באופן עצמאי. איך בדיוק, למי אנחנו מתייחסות כשאנחנו אומרות אוכלוסיות מפונות. אז לא

אלדד רבינוביץ:

בעירייה יש הרבה מידע על זה. יש לעירייה מידע על זה.

הדס בן אליהו:

מה על מספר המפונים?

אלדד רבינוביץ:

מפונים וגם על (ל.ב) ביקורת על זה

הדס בן אליהו:

לא בפן של עבירות המין.

אלדד רבינוביץ:

נעשה מאמץ מאוד גדול לאסוף את הנתונים.

ציפי לוי:

ונעשה מאמץ מאוד גדול לפתח מוגנות. כי הם עברו תדריכים והכל כדי שזה לא יקרה.

הדס בן אליהו:

אבל אני לא מכירה שהתפרסמו ממש נתונים

מוריה גרה:

היו אירועים בדרך כלל זה אלימות כלפי ילדים או בין בני זוג, היו מקרים בודדים בירושלים על עבירות מין אבל לא משהו שהוא משהו חריג. אירועים בודדים שיכלו לקרות גם במסגרת הבתים שלהם ולא כשהם מפונים, לא משהו חריג.

אלדד רבינוביץ:

יש בעיה ילדים בסופו של דבר אי אפשר לחיות עם ילדים בחדר לאורך כל היום, ילדים שוטטות הסתובבו בלובי עלו במעליות ירדו ויש סיפורים מאוד לא נעימים.

ציפי לוי:

כן הטרדות

הדס בן אליהו:

היו דיווחים למרכזי סיוע.

לורה ורטון:

כן יש נתונים מדאיגים, גם על עצם ההיעדרות מבתי ספר, זאת אומרת בעיה גדולה מאוד.

אלדד רבינוביץ:

והנוער.

ציפי לוי:

כן. מצאנו אבל בשירותי הרווחה ובכל המרכזים שלנו וגם במחלקות, שהמציאות של מלחמה היא טריגרית. אז כאילו הרבה דברים היא עוררה, שלא בהכרח קשורים למלחמה ישירות אבל המצב של הטראומה והלחץ והסטריס עוררו בעיות בתפקוד ואז כשבודקים אז היה על רקע הצפה של תכנים של פגיעות וטראומות.

אדיר שורץ:

ובמובן הזה זה לא נגמר זאת אומרת אנחנו נצטרך שנים קדימה, אני מקווה באמת, בעזרת השם שהמפונים ישובו הביתה בבטחה כמה שיותר מהר אבל זה לא משנה, האוכלוסיות כלל האוכלוסיה במדינת ישראל נחשפה לשנה האחרונה למלחמה לכל ההיבטים האלה, גם כאן במערכת החינוך.

ציפי לוי:

גם כל החיילים אנחנו עוד לא יודעים מה ההשלכות של כל מה שהם עשו וראו

אדיר שורץ:

מדברים על 7 אחוזים של פוסט טראומה מאובחנת אחרי, זה לא מדבר על הלא מאובחנת ולא מדברים

אלדד רבינוביץ:

זה מתוך הטראומה.

לורה ורטון:

מה של חרבות ברזל? שבעה אחוזים?

מוריה רודל-סילפן:

מחרבות ברזל

אדיר שורץ:

וזה רק מתוך האוכלוסיה

אלדד רבינוביץ:

זה לא מתוך האוכלוסיה הנחשפת. זה הרבה יותר (ל.ב) כי זה מתוך האוכלוסיה שעוברת טראומה.

אדיר שורץ:

יש לנו אתגר חברתי

מוריה רודל-סילפן:

יש לי שאלה יש עדיין זירות של מפונים בירושלים כאילו בתי מלון עם מפונים היום?

אדיר שורץ:

כן בטח

מוריה רודל-סילפן:

מה מהצפון? שלא חוזרים הביתה בקרוב? נשארים

לורה ורטון:

יש כל הזמן.

מוריה רודל-סילפן:

משבעה באוקטובר כן? כמה בערך?

רון מאיר:

שש מאות ומשהו אני מכירה

אדיר שורץ:

אם יונתן אומר עד ינואר אז עד ינואר וכמה יש?

יונתן פלג:

התקצוב כרגע הוא עד ינואר

מוריה רודל-סילפן:

שבע מאות איש בערך? שש מאות איש?

יונתן פלג:

לא, זה יותר.

אדיר שורץ:

מספרים יותר גבוהים.

לורה ורטון:

היו עשרים אלף, הרוב חזר אבל יש עדיין הרבה מאוד

מוריה רודל-סילפן:

חמישה מלונות שעדיין

אדיר שורץ:

צריך להגיד שהרבה מהאוכלוסייה מצאה פתרונות אחרים אבל האוכלוסייה שנשארה היא הרבה פעמים דווקא אוכלוסייה שהכי מורכבת. לורה בואי נסגור.

אלדד רבינוביץ:

שמעתי באמת נתונים מרתקים

אדיר שורץ:

נקשיב רגע לאלדד חבר הוועדה ואחר כך כמובן חברי ועדה נוספים שלא דיברו, רונית, יונתן.

אלדד רבינוביץ:

יש הרבה להעריך את אנשי המקצוע שבאו. מהזווית שלי אני כן רוצה לומר כמה מילים אולי פחות מקובלות בשיח הזה, אלימות זה אלימות וכל אלימות ודאי שצריך להוקיע וצריך למגר. אבל המחשבה שאפשר למגר אלימות, בעיקר באמצעות כפייה באמצעות חוק, היא מחשבה שגורמת להגברת אלימות, היא מחשבה שגורמת לאכיפת יתר וגורמת להתנגדות. ובסוף זה מזיק לאינטרס הציבורי. צריך יותר להתמקד בהסברה, ובעיניי צריך להתמקד בהרכב המשפחה, צריך לבוא ולעודד להסביר זוגיות בריאה על פני מלחמה בין המינים. בסוף כאשר יש מלחמה, נוצרת אלימות ואכיפה היא לא הפתרון הנכון.

מוריה רודל-סילפן:

אכיפה של מה רק? סליחה על

אלדד רבינוביץ:

צריך אכיפה. אני חושב לא צריך להתמקד גם (ל.ב) וגם זנות, שתי הסוגיות שעלו כאן. צריך אכיפה, לדעתי צריך להתמקד את המשאבים, יש הרבה משאבים שמושקעים, צריך להשקיע אותם אחרת כדי למנוע את הבעיה, לא כדי לעודד אותה. אני חושב שבסוף אכיפת יתר גורמת, לא פותרת את הבעיה

מוריה רודל-סילפן:

אתה חושש מאכיפת יתר.

אדיר שורץ:

קשה לומר שראינו פה נתונים של אכיפת יתר.

מוריה רודל-סילפן:

לא הייתי חוששת מאכיפת יתר

אלדד רבינוביץ:

נכון זה לא קורה בגלל המיקוד, בגלל ההתעסקות המאוד ממוקדת והחיפוש של העבירה הספציפית, יכול להיות שגם יש בעיה במשטרה, אבל באופן כללי אלמ"ג זה דבר שצריך למנוע אותו הרבה הרבה לפני הכלים המשטורתיים, וגם ודאי שצריך משטרה. בוודאי שצריך משטרה, ודאי אלימות חייב למנוע, בכל צורה. היה כאן איזושהו ניסוח שבנשים מטפלים ולגברים מסבירים, זה לא יכול לעבוד. גבר שמגיע לאלימות או מגיע לצריכת זנות, הרבה פעמים זה מתוך פגיעה מסוימת, חייבים לטפל בו כמו שמטפלים באישה. ההפרדה הזאת והמחשבה שיש כאן, שאפשר רק להסביר לו (ל.ב) את הצד השני, זה מחשבה מדומינת. בסוף אם הוא פוגע, כנראה הוא לא רואה את הצד השני, כנראה שיש לו בעיה ביכולת החברתית, הסוציאלית הזאת וצריך לטפל בו, אני חושב שצריך להשקיע בזה את האנרגיות. לבסוף אני כן שמחתי לראות שיש יחס מיוחד לאוכלוסיה של מזרח העיר, כמו שאני רואה בכל הוועדות זה אחריות שלנו, אנחנו בסופו של דבר כאן הריבון, אנחנו צריכים לתת להם את מלוא השירות, צריכים למנוע שם אלימות. אני מכיר את החברה הזאת, אפשר להגיד בצורה יחסית מעמיקה. הבעיות שם הן הרבה הרבה יותר קשות, לא נחשפות, מי שמעוזה ללכת להתלונן באמת הגיעו מים עד נפש או שהיא אוכלוסיה קצת יותר פתוחה ומודרנית. צריכים להתאמץ יותר בחשיפה ובהסברה, אני חושב שזה אחריות שלנו ואנחנו צריכים להתאמץ בזה.

יונתן פלג:

אני אשמח להתחבר לחלק מהדברים שלך, אני בהחלט מסכים שזה לא יכול להתבטא רק באכיפה. הדברים האלה מתחילים הרבה לפני. בסוף זה אלימות זה תופעת קצה. תופעת קצה של תרבות שבה נשים נתפסות כפחותות ערך, לא יכולות לגשת ואם זה מתחיל בלהצטרף לרשימה פוליטית וזה עובר לזה שבדרך לפה בקינג ג'ורג' יש תחנת אוטובוס עם הביבסים והשלט של שירי מושחת, כאילו האבא והבנים השאירו ואת הפנים שלה קרעו. זאת אומרת בסוף זה תרבות שמאפשרת את התופעה הזאת. זה תופעת קצה, אין ספק. אבל זה תופעת קצה שלא נוצרת בוואקום. זה הרבה מאוד קשור לתרבות, זה הרבה מאוד קשור למה סובלים במרחב הציבורי ולא סובלים במרחב הציבורי ומה אם אנחנו מדברים פה שנייה על הבניין הזה, מה עיריית ירושלים מוכנה להכיל ומה היא לא מוכנה להכיל. שלא נדבר על לממן, הדברים האלה ממש ממש צריכים להיות בפקוס. אני לגמרי לא שותף שלך לתחושה שלך על אכיפת יתר. אם אני לוקח שנייה את, נקודתית בוא נלך לתיאוריית החלונות השבורים. השחתת דמויות נשים על שלטי חוצות בירושלים, כשאתה הולך למשטרת ישראל ושואל אותם נתוני אכיפה, התשובה שאני קיבלתי היא אנחנו לא מכירים תופעה כזאת. כי אנחנו לא יודעים להגיד מה הרקע להשחתה. ולא צריך להיות איינשטיין כדי להבין למה גירדו את הפנים של האישה אבל השאירו את כל שאר בני המשפחה שלה על השלט. זאת אומרת זה תשובה רשמית של על פי בקשת חופש מידע ממשטרת ישראל. אין פה אכיפת יתר. אני חושב שהעצור היחיד בהשחתת

דמויות נשים בשנתיים האחרונות זה בגלל שהאיחוד הירושלמי תפס את הבן אדם, תיעד אותו ורצה את השם שלו והלך למשטרה ונדנד עד שעצרו אותו. אין אכיפת יתר בדבר הזה ואם אנחנו רוצים שנייה לקחת את החלונות השבורים וליישם, זה הדבר הכי קל לעשות. ההשחתות האלה הן סדרתיות, אני מתערב שזה לא יותר ממאה אנשים שעושים את זה ברחבי העיר במקומות קבועים שרובם עם תיעוד, עם מצלמות, אפשר להגיע אליהם אם רק רוצים. התחושה היא שלא רוצים, וזה בדיוק התרבות שמאפשרת בסוף את תופעת הקצה הזאת.

מוריה גרה:

סלח לי לא כל בן אדם שמתועד יש לך דרך להגיע לזהות שלו.

יונתן פלג:

אני מאמין גדול במשטרת ישראל, שגם כשאין תיעוד, לפעמים יודעת להגיע לבן אדם תוך שלוש שעות ולהיות איתו באזיקים. אני מאמין במשטרה, עם כמה שמלכלכים עליה, אני עוד מאמין ביכולות שלה. בטח כשהדבר מתועד, בטח כשירושלים היא אולי העיר הכי ממוצלמת במדינת ישראל. אבל איכשהו

אדיר שורץ:

רק אתמול נשארנו עוד (ל.ב.)

יונתן פלג:

ואיכשהו כשלוחצים ודורשים ולא מוותרים, המשטרה גם יודעת להגיע לבן אדם. אז אני מאמין במשטרה, היא יכולה. אבל זה שאלה של רצון וסדרי עדיפויות ולא חסרות משימות למשטרה. אבל בסופו של דבר הרצח של נשים, והעלייה של 1800 אחוז בבקשות לשלילת רישיון בגלל מסוכנות שיש בשנה האחרונה, תוצאה של הצפה של הרחוב בנשקים, זה תופעת קצה שאפשר גם להתחיל לטפל בצד השני של הספקטרום ולהתקדם. ותודה על זימון הוועדה החשובה.

אדיר שורץ:

רונית?

רונית רודזייב:

אני חושבת שזה הסברה וחינוך, הרבה הסברה וחינוך. זאת אומרת ככל שתהיה יותר הסברה, אז אנחנו נראה פחות את התופעות. זאת אומרת אכיפה היא חשובה מאוד, וצריך לעשות אכיפה אבל אני חושבת שצריך

ציפי לוי:

אז אולי בגלל שהוועדה הזאת, הוועדה הזאת כוועדה סטטוטורית תקבל כן איזשהי, תעביר המלצה, בכל מסגרות הלימוד, בבתי הספר התיכוניים, שהתוכנית זוגיות מכבדת, זוגיות וחברות ללא אלימות היא תוכנית מחייבת. הרבה פעמים כשאנחנו מבקשים להכניס את התוכנית אומרים לנו יש לנו אלכוהול, יש לנו תאונות דרכים, זה לא בסדר עדיפות והרוב לא מקבלים, לא רוצים להכניס את התוכנית. מה?

אלדד רבינוביץ:

(ל.ב) לעיון?

רונית רודזייב:

יש תוכנית כזאת, מנהל בית הספר מחליט אם זה ייכנס או לא.

דן בן טל:

לא נותנים את זה למנח"י (ל.ב)

אדיר שורץ:

להמליץ סטטוטורית אנחנו יכולים.

ציפי לוי:

לא, לא מנח"י. אני לא מדברת בכלל, לא קשור, לנו. אנחנו מרכזי האלמ"ג שלנו יש להם תוכנית קהילתית

דן בן טל:

אבל את צריכה בבתי ספר

ציפי לוי:

נכון

דן בן טל:

אז את צריכה להיות מתואמת עם מנח"י. אז לבוא

לורה ורטון:

אפשר להמליץ זה גם משתלב אבל אני אתייחס אבל רונית רצית

רונית רודזייב:

אני חושבת שזה

לורה ורטון:

אז אני אגיד שאורלי ואני קבענו פגישה בדיוק לגבי זה, ואחר כך אני מקווה שניפגש עם ראש מנח"י החדש, בדיוק להכניס נושאים של מיניות בריאה, זוגיות בריאה לתוך מערכת החינוך. קשה להטיל עליהם דברים שהם חובה, בגלל כל המערכת של גפן וכאלה, אבל יש אופציות בתוך גם בתוך גפן וזה, להכניס דברים. אז זה בדיוק מדבר על מה שהצענו. אני גם אגיד ששמענו על כל מיני היבטים היום של אלימות כלפי נשים, אם זה זנות, אם זה סחר בנשים, אם זה תעסוקה והיעדרות ואיומים ונשק והרבה מאוד תופעות אבל אין ספק שמה שמאחד ביניהם זה חוסר סובלנות וכבוד לאחר (ש.ל.ב.) הבעיה הכי נפוצה זה לאישה. אני אשמח לעזרתכם, כל אחד מכם, כל אחד, לקדם את העניין של החינוך אבל גם אני לא חושבת שהבעיה היא אכיפת יתר, אני חושבת שגם העניין של האכיפה אנחנו צריכים לשים דגש כי המצב קשה. דבר אחרון אני אגיד ואז אני אעביר לאדיר, זה שאם אנחנו חוץ מהבעיות דיברנו קצת על פתרונות, אני רוצה להודות לציפי ואורלי שכבר לא פה, ואנשים בתוך העירייה ומחוץ לעירייה, גם לנציגים של העמותות פה שבאמת עושים עבודת קודש בעיניי, לטפל בבעיה וירושלים באמת התברכה בהרבה מאוד פעילות בנושא ואני רק רואה שנצטרך יותר, כי המצב לא טוב ואפילו מתדרדר מבחינת הנתונים.

מוריה רודל-סילפן:

יש מקום לשאלה לפני שאתה חותם את הדיון?

אדיר שורץ:

כן

מוריה רודל-סילפן:

איזשהי שאלה פתוחה למחשבה לוועדה, באיזה אופן היינו רוצים אולי שייצא מהוועדה הזאת איזשהו רצון דווקא לחינוך, ודיברת על חשש מאכיפה, אז יותר על האופציה של חינוך סביב מניעת זנות ומניעת צריכת זנות, אנחנו עושות את זה בצורה מהממת עם תל אביב ויש לנו שיתוף פעולה מוניציפלי ענק עם תל אביב כל שנה יש את יום הזיכרון, אפשר לחבר את זה לא רק לזנות אלא גם לאלימות מינית והשאלה באיזה אופן אולי הוועדה הזו גם הצעתי ואני אציע שוב, תבוא לעשות איזשהו סיור שטח כדי להבין את כל המענים

לורה ורטון:

אני בעד אני אשמח לתאם

מוריה רודל-סילפן:

מחשבה על יום ארצי, על יום זיכרון של העירייה, יש המון המון דברים חינוכיים שאפשר להעלות מודעות נגד זה, אז אני אשמח לדעת

אדיר שורץ:

אז אני מציע פגישת פולואו אפ שלך שלי ושל לורה, של חברי ועדה נוספים ככל שירצו להצטרף, גורמים מקצועיים סביב העניין הזה. אני אצטרף לדברי השבח של לורה לכל מי שעושה ועושה בשטח בסוף כאן באולם המאוד נעים הזה עם הנוף המאוד יפה הזה, כיסאות נוחים מעור, אפשר לדבר עד מחר מי שעושה בשטח עושה בשטח יש לזה תכלית וזה מאוד מאוד מוערך וזה זירה מאוד מאוד מורכבת, מי שלא משנה מאיזה כיוון, מכיוון האקדמיה, מהכיוון הרווחתי, מהכיוון הטיפולי, מהכיוון האכיפתי. העשייה מורכבת. אז אני אצטרף לדברי השבח, אני אגיד שבעיניי אין סתירה בין מעשים חינוכיים ובין מעשים אכיפתיים. זה חשוב וזה חשוב, הנתונים שראינו פה היום הוצגו פה היום מלמדים שצריך לעשות גם את זה וגם את זה. אני חושב שהדבר הכי חשוב שעשינו פה היום זה חשפנו את הנתונים האלה באור השמש. זה המשמעות של ועדה מהסוג הזה בעירייה. ואני בטוח שגם פולואו אפ תקשורתי שיבוא בעקבות העניין הזה וגם פולואו אפים אחרים יוכיחו את עצם החשיבות בהתכנסות ושוב אני מודה לחברתי לורה ורטון על היוזמה המשותפת שהיא בעיניי מבורכת גם (ל.ב) קיבלנו על עצמנו לעשות פה גם סיור שנעשה, גם את הפגישה שדיברנו עליה הרגע, קיבלנו פה קריאת כיוון מציפי לגבי זה שיש מכרז עוד מעט שאנחנו צריכים לוודא כולנו שלא נופל בין האצבעות של אף אחד ביחס להפעלה. אנחנו נשמח לפולואו אפ בנתונים ממך, לגבי הזנות ואכיפה על הזנות בירושלים.

מוריה גרה:

גם על זנות וגם כמויות התיקים איפה זה עומד.

אדיר שורץ:

אז אנחנו נעמוד מולך בקשר וכמובן נעדכן את

מוריה רודל-סילפן:

אם צריך אני יכולה לשלוח מכתב.

אדיר שורץ:

אני אסכם בזה שאני מקווה שדיונים מהסוג הזה יתייתרו, לא נראה לי אבל מקווה שהם יתייתרו. ישר כוח לכל העושים והעושות, בשורות טובות לכולם, אנחנו נועלים את הדיון, תודה רבה.